

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-7Cbi/5/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112205485
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Bednarčík
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2024:1112205485.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III v Bratislave sudkyňou JUDr. Antóniou Bednarčík v právnej veci žalobcu: Mgr. Peter Forgáč, so sídlom kancelárie Zámocká 14, 811 01 Bratislava, správca úpadcu Exclusive bau, s.r.o., so sídlom Palárikova 12, Bratislava, IČO: 44 371 608, proti žalovanému: H. U., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, XXX XX Z.-U., štátny občan, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Kvetoslava Kolínová, s.r.o., so sídlom Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 240 997, v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu,

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že právny úkon - vyplatenie peňažnej hotovosti vo výške 20.029,92 eur z pokladnice úpadcu Eclusive bau s.r.o., IČO:44 371 608, v prospech Mareka Solárika, je voči veriteľom úpadcu v konkurznom konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-3 K 36/2011, n e ú č i n n ý.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť v prospech konkurznej podstaty v konkurznom konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-3 K 36/2011 celkovú sumu 20.029,92 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, na bankový účet vedený pre konkurznú vec v prospech úpadcu.

III. Súd n e p r i z n á v a žiadnej zo strán konania nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu domáhal vydania rozsudku, ktorým súd určí, že vyplatenie peňažnej hotovosti vo výške 20.029,92 eur z pokladnice úpadcu Eclusive bau s.r.o., IČO:44 371 608, v prospech T. U., je voči veriteľom úpadcu v konkurznom konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-3K/36/2011, je právne neúčinný. Zároveň sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť v prospech konkurznej podstaty úpadcu celkovú sumu 20.029,92 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Predmetnú žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12.08.2011, sp. zn. 3K/36/2011, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu, spoločnosti Exclusive bau s.r.o., IČO: 44 371 608 (ďalej aj ako len „úpadca“) a žalobca bol ustanovený do funkcie správca úpadcu. Uvedené uznesenie bolo uverejnené v Obchodnom vestníku SR č. OV 161B/2011 zo dňa 19.08.2011. V súlade s uvedeným uznesením bol konkurz na majetok úpadcu vyhlásený dňa 20.08.2011. Z predložených účtovných dokladov úpadcu vyplýva, že dňa 21.02.2011 vyplatil úpadca žalovanému, ako pôvodnému spoločníkovi úpadcu, sumu 20.029,92 eur, a to v hotovosti z pokladnice úpadcu. V čase realizácie právneho úkonu bol úpadca podľa účtovnej závierky v úpadku aj vo forme predĺženia aj vo forme platobnej neschopnosti. Celková suma jeho záväzkov predstavovala v čase realizácie právneho úkonu 564.771 eur. V období realizácie predmetného právneho úkonu, disponoval úpadca záväzkami voči svojim veriteľom, ktoré neuhrádzal, a ktoré si voči nemu dotknutí veritelia uplatnili v jeho konkurznom konaní. Uvedené vyplýva aj z konečného zoznamu pohľadávok úpadcu, ktorý je súčasťou konkurzného spisu. Z uvedeného konečného zoznamu pohľadávok vyplýva, že suma prihlásených a zistených pohľadávok troch najväčších veriteľov je 93.177,45 eur, pričom tieto

pohľadávky vznikli a stali sa splatné v priebehu prvého polroka 2010. Cieľom žaloby je ochrana pred únikom majetkových hodnôt, ktoré by mali slúžiť na uspokojenie pohľadávok konkurzných veriteľov prostredníctvom odporovateľných, resp. neúčinných úkonov realizovaných úpadcom v rozhodujúcom období. Predmetným napadnutým právnym úkonom je vyplatenie peňažnej hotovosti vo výške 20.029,92 eur z pokladnice úpadcu v prospech pôvodného spoločníka úpadcu a súčasného konateľa úpadcu. Vo vzťahu ku aktívnej legitímácii žalobcu, je možné konštatovať, že táto žalobcovi, ako správcom úpadcu, vyplýva z § 57 ods. 1 ZoKR, a vo vzťahu ku pasívnej legitímácii je možné konštatovať, že táto vyplýva z § 62 ods. 1 ZoKR, keďže žalovaný je osobou, ktorej úpadca plnil na základe odporovateľného právneho úkonu. Na základe vyhodnotenia formálnych a obsahových náležitostí napadnutého právneho úkonu ho možno v súlade s príslušnými ustanoveniami zákonných predpisov právneho poriadku SR považovať za platný. Lehota na uplatnenie práva odporovať podľa § 57 ods. 2 ZoKR uplynie dňa 20.02.2012. Žalobný návrh bol podaný v posledný deň lehoty na uplatnenie práva odporovať. Napadnutým právnym úkonom úpadca vyplatil peňažnú hotovosť v sume 20.029,92 eur z pokladnice úpadcu, a teda je možné konštatovať, že napadnutý právny úkon sa dotkol majetku úpadcu spočívajúceho v jeho hotovostných finančných prostriedkoch, ktoré by inak patrili do konkurznej podstaty. K naplneniu predpokladov § 57 ods. 4 ZoKR uviedol, že pohľadávky veriteľov úpadcu riadne prihlásené a zistené v rámci konkurzného konania úpadcu, ako aj žalobcom, správcom úpadcu, zahrnuté do konečného zoznamu pohľadávok, ktorý je súčasťou konkurzného spisu úpadcu vedeného pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 3K/36/2011, existovali v čase už pred dátumom 21.02.2011, z čoho je možné usudzovať, že napadnutým právnym úkonom boli dotknutí veritelia úpadcu ukrátení na uspokojení ich pohľadávok. K predpokladom právneho úkonu ako ukracujúceho v zmysle § 60 ZoKR v spojení s § 9 ods. 1 písm. a) ZoKR uviedol, že ukrátenie veriteľov úpadcu na uspokojení ich pohľadávok realizáciou napadnutého právneho úkonu je zdôvodnené už ako všeobecný predpoklad odporovateľnosti. Predmetné skutočnosti jednoznačne a explicitne preukazujú naplnenie aj tohto osobitného zákonného predpokladu odporovateľnosti právneho úkonu. Z informatívneho výpisu Obchodného registra SR vyplýva, že v čase realizácie napadnutého právneho úkonu, žalovaný vystupoval a v súčasnosti stále vystupuje ako pôvodný spoločník úpadcu a súčasný štatutárny orgán úpadcu. To znamená, že žalovaný je nespochybniteľne spriaznenou osobou úpadcu v zmysle § 9 ods. 1 písm. a) ZoKR, a teda možno konštatovať, že úmysel úpadcu ukrátiť jeho veriteľov ako i vedomosť žalovaného o tomto úmysle sa v zmysle § 60 ods. 2 ZoKR i napriek jednoznačnosti predpokladá, pokiaľ sa nepreukáže opak. Okresný súd Bratislava I začal konkurzné konanie v právnej veci úpadcu svojím rozhodnutím zo dňa 21.06.2011, sp. zn. 3K/36/2011, ktoré bolo publikované v Obchodnom vestníku SR č. OV 126B/2011 dňa 30.06.2011. Vzhľadom na § 60 ods. 3 ZoKR je právne rozhodujúce obdobie pre realizáciu prípadného odporovateľného právneho úkonu od 01.07.2006 do 01.07.2011. Napadnutý právny úkon bol realizovaný dňa 21.02.2011, a preto je možné nespochybniteľne konštatovať i naplnenie tohoto predpokladu. V danom prípade vyplývajú právne následky odporovateľnosti, resp. neúčinnosti napadnutého právneho úkonu z § 63 ods. 2 ZoKR, v zmysle ktorého predstavuje napadnutý právny úkon, taký úkon, ktorým úpadca splnil svoj peňažný záväzok. Vzhľadom na uvedené je možné následky neúčinnosti napadnutého právneho úkonu sumarizovať tak, že žalovaný ako veriteľ je povinný vrátiť peňažné plnenie z napadnutého právneho úkonu do všeobecnej podstaty úpadcu vo výške 20.029,92 eur. Akonáhle žalovaný vráti uvedené peňažné plnenie do všeobecnej podstaty úpadcu, obnoví sa mu existencia jeho pohľadávky, a to vo výške 20.029,92 eur. Uvedená pohľadávka žalovaného sa bude v zmysle § 63 ods. 2 ZoKR spravovať právnym režimom tzv. „pohľadávky proti podstate“, a to vo výške, v akej by bola uspokojená v prípade, ak by bola uplatnená do konkurzného konania prihláškou pohľadávky v zmysle § 28 ods. 1 ZoKR, čo v konečnom dôsledku znamená, že bude uspokojená rovnakým pomerom ako pohľadávky ostatných nezabezpečených veriteľov úpadcu.

2. Žalovaný sa vyjadril k podanej žalobe tak, že uplatnil námietku premlčania, keď mal za to, že žalobca uplatnil odporovacie právo na súde oneskorene, teda dňa 21.02.2012, keďže tento dátum vyplýva z podacej pečiatky súdu. Lehota na uplatnenie práva odporovať právnemu úkonu stanovená v § 57 ods. 2 ZoKR uplynula dňa 20.02.2012. Nakoľko ide o lehotu hmotnoprávnou lehotu, žaloba musí byť najneskôr v posledný deň 6-mesačnej prekluzívnej lehoty podaná na súde, čo podľa žalovaného splnené nebolo. Žalovaný ďalej namietal, že žalobca nedostatočne identifikoval právny úkon, ktorého odporovateľnosti sa domáha, ako nedostatočne popísal rozhodné skutkové okolnosti vo vzťahu k napadnutému právnemu úkonu. Žalovaný ďalej namietal nezdôvodnenie všeobecného predpokladu odporovateľnosti právneho úkonu v zmysle § 57 ods. 4 ZoKR, a to ukrátenie uspokojenia pohľadávok niektorého z konkurzných veriteľov. Žalobca len všeobecne popisuje, že existovali pohľadávky veriteľov v čase pred dátumom 21.02.2011. Žalobca bližšie nerozoberá, aká bola hodnota majetku úpadcu pred vykonaným právnym

úkonom a aká je hodnota majetku úpadcu po realizácii tohto právneho úkonu, ako aj skutočnosť, že majetok úpadcu v tom čase existujúcich veriteľov úpadcu, ktorí si tieto prihlásili do konkurzu a tieto boli v konkurze zároveň zistené a nepostačoval na ich úhradu. Žalobca nepreukázal, že sa napadnutý právny úkon týka majetku úpadcu a že tento majetok nepostačuje na úhradu pohľadávok veriteľov, resp., že tieto nebudú kvôli tomuto uspokojení vôbec alebo len čiastočne. Ak majetok dlžníka, ktorý mu zostal, postačuje na uspokojenie pohľadávky, týmto úkonom dlžníka nedošlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa. Žalovaný namieta nepreukázanie úmyslu úpadcu ukrátiť svojich veriteľov a že tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy. Samotný konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený až dňa 20.08.2011, teda po žalobou napadnutom právnom úkone, preto nie je možné skonštatovať, že by jednoznačne a explicitne bol úmysel úpadcu preukázaný a tento známy druhej strane. V tomto období totiž konkurzné konanie neprebiehalo, ani nebol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu, preto nič nenasvedčovalo tomu, že by úmysel úpadcu, ako žalovaného bol daný. Žalobca nepreukázal, že v danom prípade ide o ukracujúci a zvyhodňujúci právny úkon.

3. Žalobca sa vyjadril v replike k námietke premlčania tak, že je nedôvodná, a to vzhľadom na to, že žaloba bola podaná na konajúci súd telefaxom dňa 20.02.2012 o 18:57 hod. a následne bol originál žaloby osobne podaný na konajúci súd dňa 21.02.2012. Na zachovanie účinkov hmotnoprávnej lehoty je postačujúce, aby sa žaloba reálne dostala do dispozičnej sféry súdu aj v posledný deň lehoty. Z vyššieho uvedeného vyplýva, že žalobca postupoval v súlade § 42 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení platnom a účinnom v čase podania žaloby, keď žalobu doručil konajúcemu súdu telefaxom dňa 20.02.2012 a následne dňa 21.02.2012 predložil konajúcemu súdu jej originál. Žaloba teda bola podaná a doručená konajúcemu súdu v zákonom stanovenej lehote 6 mesiacov od vyhlásenia konkurzu, t. j. dňa 20.02.2012. Vzhľadom na to, že žalobca nedisponuje iným dôkazom okrem výpisu hlásenia z faxu, ktorý preukazuje, že žaloba bola doručená súdu v zákonom stanovenej lehote, žalobca navrhol, aby konajúci súd pri vykonaní dokazovania oboznámil žalovaného s potvrdením o prijatí žaloby, ktorá bola doručená konajúcemu súdu prostredníctvom faxu dňa 21.02.2012. Z pokladničnej knihy úpadcu vedenej v období od 01.01.2011 do 31.03.2011 dňa 14.02.2011 bola do pokladnice prijatá peňažná suma vo výške 38.000 eur, ktorá bola použitá na úhradu niektorých bližšie nešpecifikovaných faktúr v období od 14.02.2011 - 15.02.2011. Dňa 21.02.2011 úpadca vykonal právny úkon, ktorým žalovanému vrátil vklad vyplatením v hotovosti z pokladnice úpadcu vo výške 20.029,92 eur. Na preukázanie ukrátenia veriteľov je potrebné preukázať existenciu veriteľov, ktorí majú pohľadávky voči úpadcovi v čase uskutočnenia právneho úkonu úpadcu a že v dôsledku jeho vykonania bol majetok úpadcu odporovaným právnym úkonom zmenšený. Vôbec nie je potrebné skúmať hodnotu majetku úpadcu pred vykonaním právneho úkonu, pretože dôležitým predpokladom je to, aby tento právny úkon sa týkal majetku úpadcu a zároveň sa týmto právnym úkonom zmenšila hodnota majetku úpadcu v dôsledku čoho budú veriteľa ukrátení. Uvedené plne korešponduje s čl. III bod. A č. 4 žaloby. Žalobca nekonštatoval, že existuje predpoklad ukrátenia veriteľov, ale uviedol, že k ukráteniu veriteľov v dôsledku vykonania odporovaného právneho úkonu naozaj došlo. Žalobca preukázal naplnenie skutkovej podstaty podľa § 59 ods. 1, 3 a 4 ZKR a to nasledovne: - právny úkon úpadcu bol zvyhodňujúcim právnym úkonom, ktorý bol urobený v čase úpadku, nakoľko to vyplýva z účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2010; úpadca mal viacero veriteľov a po dlhšiu dobu im nebol schopný plniť svoje splatné záväzky; právny úkon úpadcu bol urobený počas jedného roka pred začatím konkurzného konania; právny úkon bol urobený vo vzťahu k spriaznenej osobe, čo znamená, že dôkazné bremeno je na strane žalovaného, aby vyvrátil, že v čase vykonania právneho úkonu úpadca nebol v úpadku. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného o tom, že žalobca nepreukázal úmysel úpadcu ukrátiť svojich veriteľov, a že tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy (t. j. žalovanému) upozornil žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Obdo/59/2018 z 26. marca 2019. Žalobca tak nemusí preukazovať úmysel dlžníka ukrátiť uspokojenie pohľadávok ako aj vedomosť žalovaného o tomto úmysle. Dôkazné bremeno je tak na strane žalovaného, ktoré doposiaľ neuniesol. Žalobca už v podanej žalobe preukázal naplnenie predpokladov odporovateľnosti tak ako všeobecných tak i osobitných, a to nasledovne: žalobca v žalobe uviedol, že právny úkon úpadcu spočíval vo vyplatení peňažných prostriedkov úpadcu vo výške 20.029,92 eur bývalému spoločníkovi úpadcu a t. č. jeho štatutárnemu orgánu, resp. spriaznenej osobe, ktorý bol voči veriteľom úpadcu v čase jeho vykonania účinný; v čase vykonania právneho úkonu a aj pred jeho vykonaním (ako vyplýva z predloženého konečného zoznamu pohľadávok prihlásených do konkurzného konania) existovali pohľadávky veriteľov, ktoré neboli uspokojené pred vyhlásením konkurzu a ktoré si veriteľa následne prihlásili do konkurzu; v dôsledku vykonania právneho úkonu bol majetok úpadcu zmenšený o peňažné prostriedky vo výške 20.029,92 eur, ktoré sa mali stať súčasťou majetkovej podstaty úpadcu; došlo k ukráteniu uspokojenia

prihlásených pohľadávok veriteľov; žalobca preukázal, že právny úkon bol vykonaný v čase úpadku spoločnosti, pričom žalovaný vo svojom vyjadrení toto tvrdenie nijako nevyvrátil; v neposlednom rade, žaloba bola podaná včas, a to v 6 mesačnej lehote od vyhlásenia konkurzu, t. j. 20.02.2012.

4. Žalovaný sa vyjadril v duplike k výpisu hlásenia faxu tak, že tento dokument, resp. listina ako dôkaz neobstojí, nakoľko nepreukazuje, že by žalobca odosiela v tento deň a v hodinu na súd práve v tejto danej veci. Vo výpise hlásenia faxu sa nenachádza žiadna podstatná informácia, ktorá by preukázala, že žalobca naozaj v tento deň zasielal na súd žalobu. Z výpisu hlásenia faxu nie je zrejmé komu bolo podanie zasielané, o aké podanie ide, aj aký je obsah podania a či sa týka tejto veci. K podaniu telefaxom žalovaný zdôraznil, že žalobca v tomto smere nesie procesnú zodpovednosť za to, že pri zvolenej forme podania toto dôjde súdu včas, teda v zákonnej lehote. Je preto irelevantné, ak sa na opise hlásenia faxu uvádza, že žalobca bližšie neurčené podanie odosiela dňa 20.02.2012 o 18:57 hod., pretože tento dátový údaj nie je z hľadiska posúdenia včasnosti podania právne relevantný. Pri podaní prostredníctvom telefaxu je dôležitý moment doručenia telefaxového podania súdu (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.10.2011, sp. zn. 5Sžp/23/2011). Následne žalovaný namietal, že na predmetnom výdavkovom pokladničnom doklade absentujú podpisy osôb, ktoré mali daný pokladničný doklad vyhotoviť, vydať a schváliť, či podpis tej osoby, ktorá bola zodpovedná za jeho zhotovenie, teda tento nie je podpísaný oboma stranami, a sám o sebe môže znižovať výpovednú hodnotu takéhoto dôkazu. V tomto smere poukázal na § 10 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení od 31.12.2010 do 31.12.2011, v ktorom si uvedené základné náležitosti účtovného dokladu, a teda aj výdavkového pokladničného dokladu. Vzhľadom k uvedenému a keďže žalobca bližšie nijakým spôsobom nekonkretizoval právny úkon, nie je zrejmé, či je vôbec tento platný. Opätovne žalovaný zopakoval námietku nepreukázaniu predpokladov odporovateľného právneho úkonu. Vo vzťahu k absentujúcemu úmyslu žalovaného ukrátiť veriteľov upozornil, že v rozhodnom období uhradil veriteľom došlé faktúry, a to dňa 11.02.2011 uhradil svojim veriteľom faktúry v celkovej výške 5.251,72 eur, tak ako to vyplýva aj z pokladničnej knihy úpadcu. Následne v období od 14.02.2011 do 15.02.2011 uhradil úpadca došlé faktúry v celkovej výške 11.159,25 eur. Úpadca dokonca spolu uhradil 19 faktúr v danom období. Navyše úpadca dňa 14.02.2011 dotoval pokladnicu, do ktorej vložil 38.000 eur, teda nič nenasvedčovalo tomu, že by úpadca nebol schopný uhrádzať, svoje záväzky, resp. že by o tejto skutočnosti vedel, resp. mal vedieť aj žalovaný. Žalovaný preto v tomto smere nemal vedomosť, o tom, že by existoval úmysel dlžníka, resp. úpadcu ukrátiť svojich veriteľov, resp. o takomto úmysle ani nevedel. V prípade právneho úkonu, ktorým malo dôjsť k ukráteniu veriteľov úpadcu je potrebné skonštatovať, že takýto právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú, nemôže sa za právny úkon podľa § 34 OZ považovať, faktickú činnosť. Nie je zrejmé, o aké ustanovenie ZoKR žalobca opiera žalobu, tak za zvyhodňujúci, ako aj ukracujúci právny úkon.

5. Žalobca sa po predbežnom právnom názore súdom vyjadril v podaní doručenom dňa 13.12.2023 tak, že zoznam pohľadávok úpadcu, z ktorého vplýva, že celková výška prihlásených pohľadávok veriteľov je 134.731,76 eur, celková výška uznaných pohľadávok veriteľov je 123.483,83 eur, pričom všetky pohľadávky všetkých veriteľov existovali v čase vykonania predmetného právneho úkonu (čo sa týka ich splatnosti, tak tento údaj vyplýva zo zoznamu pohľadávok a z jednotlivých prihlášok a ich príloh). Zo zoznamu pohľadávok (z jeho textu) vyplýva, že prihlášky pohľadávok nasledovných veriteľov nie je potrebné bližšie skúmať, keďže priamo v zozname pohľadávok sú uvedené splatnosti jednotlivých pohľadávok, pričom tieto spolu s jednotlivými prihláškami pohľadávok veriteľov. V čase vykonania napadnutého právneho úkonu existovali pohľadávky prihlásených veriteľov v celkovej a správcom uznanej výške 123.483,83 eur. Avšak reštriktívnym (najprísnejším) výkladom (pričom tento žalobca považuje za nesprávny a má zato, že na účely priznania predmetného žalobného nároku by sa mala použiť suma pohľadávok prihlásených a zistených správcom) je možné dospieť k záveru, že v čase vykonania napadnutého úkonu existovali a boli splatné pohľadávky prihlásených veriteľov v minimálnej celkovej a správcom uznanej výške 106.937,24 eur. Správca dokladal konajúcemu súdu aj knihu záväzkov za rok 2009 (stav k 27.07.2011), z ktorého vyplývajú neuhradené záväzky z roku 2009 v celkovej výške 13.033,49 eur, knihu záväzkov za rok 2010 (stav k 26.07.2011), z ktorého vyplývajú neuhradené záväzky z roku 2010 v celkovej výške 211.182,97 eur, z ktorých jednoznačne vyplýva, že iba sám úpadca eviduje (resp. v rozhodnom čase evidoval) ku dňu 27.07.2011 neuhradené pohľadávky z rokov 2009 a 2010 v úhrnnej výške 224.216,46 eur. Zo súvahy úpadcu za rok 2010 vyplýva, že celková výška majetku ku koncu roka 2010 bola vo výške 45.083 eur tvorený krátkodobými pohľadávkami vo výške 43.496 eur (riadok č. 047 súvahy) a peniazmi vo výške 1.492 eur (riadok č. 055 súvahy). Zo súvahy úpadcu za obdobie 01/2011 - 03/2011 vyplýva, že celková výška majetku k dňu 31.03.2011 bola vo výške

2.483 eur tvorený krátkodobými pohľadávkami vo výške 2.490 eur (riadok č. 046 súvahy) a zostatku bankového účtu v zápornej výške 7 eur (riadok č. 055 súvahy). Zo súvahy úpadcu za obdobie 01/2011 - 08/2011 vyplýva, že výška majetku ku dňu 18.08.2011 bola vo výške 2.134 eur tvorený krátkodobými pohľadávkami vo výške 2.119 eur (riadok č. 046 súvahy) a účtom v banke vo výške 15 eur (riadok č. 055 súvahy). Z výkazov ziskov a strát úpadcu za obdobie 01/2011 - 03/2011 vyplýva, že odo dňa 01.01.2011 do dňa 31.03.2011 (t. j. v období vykonania napadnutého právneho úkonu) boli tržby z predaja tovaru vo výške 0 eur, tržby z predaja vlastných výrobkov a služieb vo výške 0 eur, tržby z predaja dlhodobého majetku a predaného majetku vo výške 0 eur, ostatné výnosy z hospodárskej činnosti vo výške 0 eur, čo znamená, že v období od 01.01.2011 do dňa 31.03.2011 (t. j. v období vykonania napadnutého právneho úkonu) úpadca nenadobudol žiadny iný (nový) majetok, ako deklaroval v súvahe ku dňu 31.12.2010. Vyššie uvedené skutočnosti potvrdzuje aj daňové priznanie za obdobie od 01.01.2011 do 18.08.2011, ktoré o. i. uvádza výsledok hospodárenia pred zdanením v zápornej výške 3.195,76 eur. Keďže nie je možné určiť presnú výšku majetku úpadcu v deň vykonania napadnutého právneho úkonu (21.02.2021), a to z dôvodu, že k tomuto dňu nebola vypracovaná mimoriadna účtovná závierka, žalobca pre tieto účely reštriktívnym (najprísnejším) výkladom výšky majetku uvádza, že je možné vychádzať zo stavu majetku ku dňu 31.12.2010 (keďže po tomto dátume úpadca žiadny majetok podľa účtovníctva nenadobudol), pričom jeho výšku 45.083 eur je potrebné ponížiť o sumu vo výške 5.115 eur ako úhradu dňa 03.01.2011 dlžníka úpadcu - T.P.. Maximálna výška majetku úpadcu v čase vykonania napadnutého právneho úkonu (21.02.2021) bola v sume 39.968 eur. Z dôvodu opatrnosti žalobca okrem vyššie uvedeného dokladá do konania daňové priznanie za rok 2010, dodatočné daňové priznanie za rok 2010, knihu pohľadávok za rok 2010-stav k 26.07.2011, knihu pohľadávok za rok 2010-stav k 22.09.2011, výkaz ziskov a strát za obdobie 01/2011 - 08/2011.

6. Súd vykonal dokazovanie a oboznámil s obsahom spisu a listinnými dôkazmi, ako napr. s výpismi obchodných registrov a obchodného vestníka týkajúcimi sa úpadcu, s výdavkovým pokladničným dokladom zo dňa 21.02.2011, s účtovnou závierkou zostavenou ku dňu 31.12.2010, s konečným zoznamom pohľadávok úpadcu, s výpisom hlásenia z telefaxom, so zoznamom pohľadávok, s jednotlivými prihláškami veriteľov ako napr. prihláška STAVOSPOL s. r. o., prihláška INGSTEELSTAV, spol. s.r.o., prihláška STAVMATIN, spol. s.r.o., prihláška DOKA Slovakia Debniaca technika s.r.o., prihláška DREVOSTAVBY DUCHO s.r.o., prihláška JŠ servis, s. r. o., prihláška Holcim (Slovensko) a.s., prihláška DÔVERA zdravotná poisťovňa a. s. a iné, s knihou záväzkov 2009 stav k 27.07.2011, s knihou záväzkov 2010 stav k 26.07.2011, so súvahou za rok 2010, so súvahou za obdobie 01/2011 - 03/2011, so súvahou 2011, s výkazom ziskov a strát za obdobie 01/2011 - 03/2011, s daňovým priznaním za obdobie 01/2011 - 08/2011, so súvahou za rok 2010, so súvahou za obdobie 01/2011 - 03/2011, so súvahou 2011 s výkazom ziskov a strát za obdobie 01/2011 - 03/2011, s výkazom ziskov a strát za obdobie 01/2011 - 08/2011, s vysvetlením k dodanej knihe pohľadávok, s daňovým priznaním za rok 2010, s daňovým priznaním za rok 2010, s dodatočným daňovým priznaním za obdobie 01/2011 - 08/2011, s knihou pohľadávok za rok 2010-stav k 26.07.2011, s knihou pohľadávok za rok 2010- stav k 22.09.2011 a s ďalšími písomnými a ústnymi prejavmi strán konania.

7. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12.08.2021, sp. zn. 3K/36/2011 v právnej veci navrhovateľa - dlžníka Exclusive bau s.r.o., IČO: 44 371 608 o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, zverejnený v Obchodnom vestníku SR OV 161B/2011 dňa 19.08.2011, bol dňa 20.08.2011 vyhlásený konkurz na majetok dlžníka. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.08.2013 bol Mgr. Peter Forgáč ustanovený za správcu dlžníka.

8. Súd z výpisov z obchodného registra úpadcu žalovaného zistil, že v čase napadnutého odporovateľného právneho úkonu bol T. U. konateľom úpadcu, a to od XX.XX.XXXX. T. U. bol spoločníkom úpadcu v období od 13.09.2008 do 20.01.2010.

9. Z účtovných dokladov úpadcu vyplýva nasledovné. Z knihy pohľadávok po partneroch súd zistil, že celková suma pohľadávok úpadcu do 31.12.2010 bola vo výške 5.441,49 eur, a to pohľadávka voči N.. U. P. vo výške 5.115 eur a pohľadávka vo výške 371,15 eur voči N. (č.l.254-255). Z knihy pohľadávok po partneroch za rok 2011, do uzatvorenia súd zistil, že tieto pohľadávky mali byť uhradené, od dlžníka N. dňa 03.01.2011 a od N. dňa 13.04.2011 (č.l. 256). Úhrada pohľadávky v sume 5.115 eur od N. dňa 03.01.2011 vyplýva aj z účtu úpadcu (č.l. 257).

10. Z výpisu účtu úpadcu za obdobie mesiaca január 2011 do 01.02.2011 vyplýva celková suma 8,66 eur, keďže okrem prevodu na účet úpadcu pohľadávky od N. dňa 03.01.2011 vo výške 5.115 eur, vyplýva, že finančná suma vo výške 5.110 eur bola vybratá. Z predmetného výpisu vyplýva, že na účte sa nachádzala k 01.01.2011 suma 3,65 eur.

11. Z knihy pohľadávok po partneroch súd zistil, že úpadca evidoval pohľadávky k 26.07.2011 vo výške 9.741, 29 eur, ktoré neboli uhradené, a to od N. P. U. v sume 9.115 eur, pohľadávku vo výške 5.115 eur (bola uhradená dňa 03.01.2011) a pohľadávku v sume 4.000 eur (ktorá mala byť tiež uhradená dňa 01.12.2009), ako aj od L. W. v sume 371,15 eur (č.l. 258-259).

12. Z vysvetlenia žalovaného k dodanej knihe pohľadávok za spoločnosť úpadcu zo dňa 26.09.2011 vyplýva, že spoločnosť úpadcu neeviduje žiadne odberateľské pohľadávky. Ku dňu mimoriadnej účtovnej závierky zo dňa 31.03.2011 mala spoločnosť úpadcu stav pohľadávok, záväzkov a majetku taký ako bol uvedený v mimoriadnej súvahe ku dňu 31.03.2011, teda krátkodobé pohľadávky vo výške 2.483 eur v členení 2.120,36 eur daňové pohľadávky, 371,15 eur z obchodného styku a 7,30 eur stav na finančných účtoch. Pri dodatočnom odovzdávaní dokumentácie došlo k chybe v účtovnej evidencii-k zaúčtovaniu realizovaných úhrad od obchodných partnerov -odberateľov do nesprávnej evidencie. Z upravenej knihy pohľadávok a výpisov z účtu vyplýva, že úhrady od odberateľov boli zrealizované, a to od U. P. v sume 5.115 eur dňa 03.01.2011, a od W. v sume 371,15 eur dňa 13.04.2011 prevod na účet (po mimoriadnej účtovnej závierke). Suma 4.000 eur ako nedoplatok od N.. U. P. figurovala omylom v knihe pohľadávok v roku 2011 a bolo to spôsobené softvérovou chybou. Dodatočnou analýzou bolo zistené, že záväzok vo výške 44,86 eur voči odberateľovi Y. I. vznikol omylom z dôvodu preplatku pri zálohovej platbe za dodané práce (č.l. 386).

13. Z pokladničnej knihy úpadcu vyplýva dotácia pokladnice dňa 03.01.2011 v sume 5.110 eur, ako aj dňa 14.02.2011 v sume 38.000 eur s poznámkou výber z banky. Z predmetnej pokladničnej knihy úpadcu vyplýva dňa 21.02.2011 vrátenie vkladu spoločníkovi v sume 1.657,72 eur a v sume 20.029,92 eur, s následným zostatkom v pokladnici 2.542,95 eur. Celková suma úhrad do 21.02.2011 z pokladničnej knihy úpadcu bola vo výške -20.375,82 eur (č.l. 23).

14. Z knihy záväzkov po partneroch súd zistil, že celková suma záväzkov úpadcu, ktoré evidoval v účtovníctve, bola ku dňu 26.07.2011 vo výške 211.182,97 eur (č.l. 259-260).

15. Zo súvahy úpadcu za rok 2010 vyplýva, že celková výška majetku ku koncu roka 2010 bola vo výške 45.083 eur tvorený krátkodobými pohľadávkami vo výške 43.496 eur (riadok č. 047 súvahy) a peniazmi vo výške 1.492 eur (riadok č. 055 súvahy). Zo súvahy úpadcu za obdobie 01/2011 - 03/2011 vyplýva, že celková výška majetku k dňu 31.03.2011 bola vo výške 2.483 eur tvorený krátkodobými pohľadávkami vo výške 2.490 eur (riadok č. 046 súvahy) a zostatku bankového účtu v zápornej výške 7 eur (riadok č. 055 súvahy). Z výkazov ziskov a strát úpadcu za obdobie 01/2011 - 03/2011 vyplýva, že od 01.01.2011 do 31.03.2011 boli tržby z predaja tovaru vo výške 0 eur, tržby z predaja vlastných výrobkov a služieb vo výške 0 eur, tržby z predaja dlhodobého majetku a predaného majetku vo výške 0 eur, ostatné výnosy z hospodárskej činnosti vo výške 0 eur.

16. Žalovaný sa vyjadril na pojednávaní dňa 13.02.2024 tak, že naďalej zotrval na svojich námietkach k nepreukázaniu naplnenia tak všeobecných ako aj osobitných predpokladov odporovateľného právneho úkonu zo strany správcu úpadcu, ďalej namietal neuvedenie skutkových okolností vo vzťahu k § 57 ods. 4 ZoKR včas. Žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal stav majetku úpadcu pred a po úkone, pričom v tomto smere poukázal na vyjadrenie správcu, že tento údaj nie je možné zistiť. Vo vzťahu k kráteniu veriteľov upozornil na prihlášky veriteľov, ktoré obsahujú nesprávne označenie úpadcu, z dôvodu ktorých ich správca úpadcu nemal uznať. Žalovaný namietal aj tabuľku označených zistených a uznaných pohľadávok veriteľov. Žalobca sa vyjadril k námietke týkajúcej sa úhrady sumy 5.115 eur zo strany XXXX, P., v rámci ktorej zdôraznil, že predmetnú sumu je potrebné odčítať zo sumy majetku vyjadrenej v súvahe za rok 2010, keďže táto pohľadávka bola uhradená dňa 03.01.2011.

17. Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich ustanovení:

18. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

19. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

20. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

21. Podľa § 215 ods. 2 CSP skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

22. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

23. Podľa § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

24. Podľa § 219 ods. 2 CSP rozsudok sa vyhlasuje spravidla hneď po skončení pojednávania, ktoré vyhláseniu predchádzalo. Ak to nie je možné, súd na vyhlásenie rozsudku odročí pojednávanie najdlhšie na 30 dní; v takom prípade súd doručí rozsudok prítomným stranám na pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený; neprítomným stranám ho odošle najneskôr do troch dní. Ustanovenia o odročení pojednávania sa v tomto prípade nepoužijú.

25. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

26. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

27. Podľa § 3 ods. 1 ZoKR v znení účinnom ku dňu 20.08.2011 (v znení účinnom do 31.12.2011, ďalej len „ZoKR“) dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, rozumie sa tým, že je v úpadku.

28. Podľa § 9 ods. 1 ZoKR spriaznenou osobou právnickej osoby sa na účely tohto zákona rozumie a) štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu, vedúci zamestnanec, prokurista alebo člen dozornej rady právnickej osoby, b) fyzická osoba alebo iná právnická osoba, ktorá má v právnickej osobe kvalifikovanú účasť, c) štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu, vedúci zamestnanec, prokurista alebo člen dozornej rady právnickej osoby uvedenej v písmene b), d) blízka osoba 3) fyzickej osoby uvedenej v písmenách a) až c), e) iná právnická osoba, v ktorej má právnická osoba alebo niektorá z osôb uvedených v písmenách a) až d) kvalifikovanú účasť.

29. Podľa § 23 ods. 1 ZoKR vyhlásením konkurzu sa začína konkurz. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku. Vyhlásením konkurzu sa dlžník stáva úpadcom.

30. Podľa § 199 odsek 9 ZoKR ak tento zákon neustanovuje inak, za deň doručenia súdneho rozhodnutia alebo inej písomnosti sa považuje nasledujúci deň po zverejnení súdneho rozhodnutia alebo inej súdnej písomnosti v Obchodnom vestníku. Rovnako písomnosti, ktoré sa podľa tohto zákona zverejňujú v Obchodnom vestníku, sa považujú na účely tohto zákona za zverejnené nasledujúci deň po ich zverejnení v Obchodnom vestníku.

31. Podľa § 57 ods. 1 ZoKR právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje.

32. Podľa § 57 ods. 2 ZoKR právo odporovať právnomu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do šiestich mesiacov od vyhlásenia konkurzu; právo odporovať právnomu úkonu sa považuje za uplatnené u povinnej osoby, len ak povinná osoba toto právo písomne uznala.

33. Podľa § 57 ods. 3 ZoKR odporovať podľa tohto zákona možno aj právnym úkonom, z ktorých nároky sú už vykonateľné alebo uspokojené.

34. Podľa § 57 ods. 4 ZoKR odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka.

35. Podľa § 59 ods. 1 ZoKR zvýhodňujúcim právnym úkonom na účely tohto zákona je právny úkon, ktorým dlžník úplne alebo sčasti splnil peňažnú pohľadávku inak splatnú až vyhlásením konkurzu, zabezpečil svoj záväzok neskôr, ako záväzok vznikol, dohodol úpravu alebo nahradenie svojho záväzku vo svoj neprospech alebo inak neodôvodnene zvýhodnil svojho veriteľa oproti iným svojim veriteľom.

36. Podľa § 59 ods. 3 ZoKR zvýhodňujúcemu právnomu úkonu možno odporovať, ak spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka. Ak ide o zvýhodňujúci právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úpadok dlžníka v čase urobenia zvýhodňujúceho právneho úkonu sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak.

37. Podľa § 59 ods. 4 ZoKR odporovať možno len tým zvýhodňujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas jedného roka pred začatím konkurzného konania; ak ide o zvýhodňujúci právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, možno odporovať tiež tým právnym úkonom dlžníka, ktoré boli urobené počas troch rokov pred začatím konkurzného konania.

38. Podľa § 60 ods. 1 ZoKR možno tiež odporovať každému právnomu úkonu, ktorým dlžník ukrátil svojich veriteľov, ak bol urobený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy.

39. Podľa § 60 ods. 2 ZoKR ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak.

40. Podľa § 60 ods. 3 ZoKR odporovať možno len tým ukracujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania.

41. Podľa § 62 ods. 1 ZoKR právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto s dlžníkom odporovateľný právny úkon dohodol, v prospech koho dlžník odporovateľný právny úkon jednostranne urobil alebo kto z odporovateľného právneho úkonu dlžníka priamo nadobudol prospech.

42. Podľa § 62 ods. 5 ZoKR právo odporovať právnomu úkonu môže správca alebo veriteľ uplatniť priamo u povinnej osoby alebo žalobou na súde; rozhodnutie súdu o určení neúčinnosti právneho úkonu je účinné voči všetkým účastníkom konkurzného konania. Nároky z neúčinného právneho úkonu môže v prospech podstaty uplatniť správca alebo veriteľ, ktorý odporoval právnomu úkonu.

43. Podľa § 63 ods. 1 ZoKR ak ide o neúčinný právny úkon týkajúci sa veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty prevedenej z majetku dlžníka, sú tí, voči ktorým sa právo odporovať právnomu úkonu uplatnilo, povinní spoločne a nerozdielne poskytnúť do dotknutej podstaty peňažnú náhradu za túto vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu; ak sa však u niektorého z nich táto vec, právo alebo iná majetková hodnota nachádza, možno sa od nich namiesto peňažnej náhrady domáhať vydania tejto veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty. Proti tomu, voči komu sa právo odporovať právnomu úkonu uplatnilo, možno uplatniť vždy len toľko, koľko sa v dôsledku neúčinného právneho úkonu naň previedlo.

44. Podľa § 63 ods. 2 ZoKR ak ide o neúčinný právny úkon, ktorým dlžník splnil svoj peňažný záväzok, veriteľ je povinný vrátiť plnenie dlžníka do dotknutej podstaty. Ak veriteľ plnenie vráti, pohľadávka zaniknutá splnením sa obnoví v pôvodnom rozsahu. Nárok na uspokojenie obnovennej pohľadávky možno v konkurze uplatniť ako pohľadávku proti dotknutej podstate, avšak len v rozsahu, v akom by obnovená pohľadávka bola uspokojená, ak by sa uplatnila prihláškou.

45. Podľa § 95 ods. 1 ZoKR nezabezpečené pohľadávky sa v zistenom rozsahu uspokoja z výťažku speňaženia majetku tvoriaceho všeobecnú podstatu, ktorý zvýšil po odpočítaní pohľadávok proti podstate priradených k súpisovým zložkám majetku tvoriacich všeobecnú podstatu. Ak nie je možné uspokojiť nezabezpečené pohľadávky v celom rozsahu, uspokoja sa pomerne podľa ich vzájomnej výšky.

46. Podľa § 95 ods. 2 ZoKR pohľadávky spojené so záväzkom podriadenosti podľa osobitného predpisu (ďalej len „podriadené pohľadávky“) sa v zistenom rozsahu uspokoja z výťažku zo speňaženia majetku tvoriaceho všeobecnú podstatu, ktorý vo všeobecnej podstate zvýšil po úplnom uspokojení iných nezabezpečených pohľadávok. Ak nie je možné uspokojiť podriadené pohľadávky v celom rozsahu, uspokoja sa pomerne podľa ich vzájomnej výšky.

47. Predmetom samotnej žaloby je posúdenie odporovateľnosti právneho úkonu, a to vyplatenie peňažnej hotovosti vo výške 20.029,92 eur z pokladnice úpadcu v prospech pôvodného spoločníka a konateľa úpadcu voči veriteľom v konkurznom konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III, pod sp. zn. B1-3K/36/2011, a následné vydanie predmetných finančných prostriedkov do konkurznej podstaty úpadcu.

48. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.06.2011, sp. zn. 3K/36/2011, zverejneným v Obchodnom vestníku SR č. OV 126B/2011 dňa 30.06.2011, súd začal konkurzné konanie v právnej veci úpadcu. Následne Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 12.08.2021, sp. zn. 3K/36/2011 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka dňa 20.08.2011. Nesporným je, že žalovaný bol pôvodným spoločníkom úpadcu a v čase napadnutého úkonu aj konateľom úpadcu, ktorému bola dňa 21.02.2011 zo strany úpadcu z pokladnice vyplatená suma 20.029,29 eur. Žalovaný po vyjadrení žalobcu dňa 13.12.2023 nepoprel existenciu veriteľov úpadcu s celkovou výškou pohľadávok popísaných žalobcom v predmetnom vyjadrení (konkrétne číselné údaje), ani hodnotu majetku úpadcu, ktorý žalobca uvádzal ako maximálny v čase pred vykonaným napadnutým úkonom.

49. Žalovaný zotrval na svojich všeobecných vyjadreniach týkajúcich sa popretia naplnenia všeobecných a osobitných predpokladov odporovateľnosti napadnutého právneho úkonu aj po vyjadrení žalobcu dňa 13.12.2023, čo prakticky znamená, že konkrétne skutkové okolnosti týkajúce sa zosumarizovaných údajov pohľadávok veriteľov zistených a uznaných pohľadávok v konkurze, ani stav majetku popísaný žalobcom v maximálnej možnej výške, žalovaný nespochybnil.

50. Sporným tak, ako bolo uvedené vyššie, je všeobecné konštatovanie žalobcu o nepreukázaní predpokladov v zmysle § 57 ods. 4 ZoKR, ukrátenie veriteľov, zistenie hodnoty majetku pred napadnutých právnych úkonom a po tomto úkone, náležitosti prihlášok, ako aj nešpecifikovanie predmetných skutočností v podanej žalobe a včasnosť podanej žaloby. Žalovaný ďalej namietal, že napadnuté právne úkony nie sú ukracujúcimi ani zvýhodňujúcimi právnymi úkonmi v zmysle osobitných skutkových podstát podľa § 59 a § 60 ZoKR, najmä s ohľadom na absenciu úmyslu žalovaného ukrátiť veriteľov, pričom osobitné predpoklady týchto skutkových podstát podľa žalovaného neboli preukázané.

51. Súd pri skúmaní základných podmienok úspešnej odporovateľnej žaloby konštatuje, že žaloba bola v prejednávanej veci podaná správcom úpadcu v zmysle § 57 ods. 1 v spojení s § 62 ods. 5 ZoKR. Pasívna vecná legitímácia žalovaného, ktorému boli vyplatené finančné prostriedky z pokladnice, vyplýva z § 62 ods. 1 ZoKR.

52. Súd konštatuje, že pre uplatnenie práva odporovať napadnutému právnemu úkonu žalobou bola zachovaná prekluzívna šesťmesačná lehota plynúca od vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu v zmysle § 57 ods. 2 ZoKR. Predmetné uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo v Obchodnom vestníku zverejnené dňa 19.08.2011, v tomto prípade účinky vyhlásenia konkurzu nastali ku dňu 20.08.2011. Žalobca podal na súde žalobu dňa 20.02.2012 faxom vo vzťahu k odporovateľnému právnemu úkonu zo dňa 21.02.2011, následne podal žalobu aj osobne na súde dňa 21.02.2012, a preto je možné konštatovať, že bola dodržaná zákonom stanovená lehota na podanie žaloby o odporovateľnosť právneho úkonu. S ohľadom na námietku žalovaného týkajúcu sa preklúzie uplatnenia predmetného práva, súd upozorňuje, že v danom čase sa aplikoval § 42 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie

obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada. Súd nespochybňuje, že pri podaní prostredníctvom telefaxu je dôležitý moment doručenia telefaxového podania súdu (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.10.2011, sp. zn. 5 Sžp/23/2011). Na podanej žalobe zo dňa 20.02.2012 sa nachádza podacia pečiatka súdu s dátumom prijatia 21.02.2012, rovnako tak z potvrdenia prijatia návrhu faxom s uvedeným časom 12:58 hod., čo sa zhoduje aj s osobne podanou žalobou (porovnaj potvrdenie o prijatí žaloby faxom a osobne č.l. 11 a 141). Podateľňa súdu teda vytlačila potvrdenie o prijatí faxom a osobne podanou žalobou v rovnaký čas, čo však neznamená, že žaloba podaná na súd faxom nebola doručená už skôr. V tomto smere je rovnako tak známe súdu z vlastnej rozhodovacej činnosti, že ak bola žaloba faxom podaná vo večerných hodinách, kedy je podateľňa súdu zatvorená, tak ako to malo byť v uvedenom prípade, zamestnanci až následne na druhý deň preberajú poštu, pričom sa opakovane stáva, že podania sú označené podacou pečaťou z toho dňa, kedy podateľňa s týmto podaním disponuje bez vyznačenia spätného dátumu podacou pečaťou. Podateľňa v takýchto prípadoch zvyčajne čas vyznačí ručne do predmetnej podacej pečiatky, čo je možné odsledovať aj na podaniach doručených do tohto spisu, ako napr. žiadosť zo dňa 04.08.2023 s podacou pečaťou zo dňa 07.08.2023 (č.l. 228), žiadosť zo dňa 02.10.2023 s podacou pečaťou zo dňa 03.10.2023 (č.l. 233) etc. Uvedené je zrejme najmä z elektronických doručení, ktoré sú nespochybniteľným dôkazom o skutočnom čase doručenia podaní, ktoré sú doručované na súd až po skončení úradných hodín podateľne. Vzhľadom na uvedené, nie je možné skonštatovať, že aj keď sa na podacej pečiatke tunajšieho súdu nachádza dátum 21.02.2012, bez uvedenie konkrétneho času v daný deň (mala byť zo strany súdu-podateľne vyznačená konkrétna hodina a minúta), že faxové podanie bolo doručené na súd až dňa 21.02.2012 (najmä v dôsledku absencie vyznačenia konkrétnej hodiny a minúty, ak bolo podanie doručené reálne v tento deň a nielen nájdené zamestnancami podateľne na druhý deň) a nie 20.02.2012, tak ako vyplýva z hlásenia faxu. Zo samotnej žaloby však v spodnej časti žaloby označenej faxovým číslom správcu 00421257527777 vyplýva dátum 20.02.2012 o 18:52 hod. V tejto súvislosti súd upozorňuje, že bezprostredne potom, čo žalobcovi bola doručená zo strany žalovaného námietka preklúzie, žiadal súd v podaní doručenom súdu dňa 27.07.2022 o zabezpečenie potvrdenia o doručení žaloby. Súd však až na základe dopytov po pojednávaní dňa 07.07.2023 zistil, že v archíve spisov správy súdu sa nenachádzajú záznamy z roku 2012, kniha došlých faxov z roku 2012 boli skartované. Na základe týchto dopytov súd zistil, že faxovým číslom súdu bolo 02/55571634. Žalobca predložil aj výsledok hlásenia faxu správcom s označením čísla pripojenia faxu 955571634, čo bolo faxové číslo tunajšieho súdu s dátumom počiatočného času dňa 20.02.2011 o 18:52 hod., ako aj označením faxu správcu úpadcu s dátumom 20.02.2011 o 18:57 hod. (č.l. 197). Žalovaný v tomto smere namietal rozdielny čas uvedený na výsledku hlásenia, ako aj to, že z výsledku tohto hlásenia nevyplýva o aké konkrétne podanie išlo. V tomto smere je však možné uviesť, jednak to, že medzi počiatočným stavom odoslania a tým, že samotný obsah zasielanej správy bol odoslaný, prešlo niekoľko minút, nie je v rozhodnom čase technicky nezvyčajné, pričom zo samotnej žaloby a rovnakého čísla faxu vtedajšieho správcu úpadcu a času odoslania o 18:52 hod. vyplýva, že obsahom bolo podanie žaloby. Vzhľadom na uvedené, súd konštatuje, že žaloba bola na súd podaná včas. Vo vzťahu k preklúzii práva uplatnenia jednotlivých skutkových podstát včas sa súd zaoberal v rámci rozboru osobitných predpokladov § 59 ZoKR a 60 ZoKR.

53. Následne súd pristúpil k skúmaniu ďalšieho všeobecného predpokladu odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze vyplývajúcim z § 57 ZoKR. Správca úpadcu v postavení žalobcu je vo vzťahu k naplneniu všeobecných predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov vždy nositeľom tak povinnosti tvrdenia, ako aj dôkaznej povinnosti. Základnou hmotnoprávnou podmienkou odporovateľnosti právnych úkonov podľa § 59, § 60 ZoKR, ako aj podľa ostatných skutkových podstát odporovateľnosti, je v zmysle § 57 ods. 1 ZoKR preukázanie existencie právneho úkonu dlžníka týkajúceho sa jeho majetku a zároveň preukázanie ukrátenia uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého veriteľa dlžníka podľa § 57 ods. 4 ZoKR.

54. Pokiaľ ide o preukázanie existencie právneho úkonu týkajúceho sa majetku dlžníka v zmysle § 57 ods. 1 ZoKR, žalobca sa v konaní domáhal určenia neúčinnosti vyplatenia finančných prostriedkov dňa 21.02.2011 v prospech žalovaného, a nie výdavkového pokladničného dokladu, ktorého platnosť s ohľadom na § 10 zákona č. 431/2002 Z.z. namietal žalovaný. V tomto smere namietal absenciu podpisu osôb zodpovedných za zhotovenie. Žalovaný v tomto smere namietal aj to, že faktickú činnosť

nie je možné považovať za právny úkon. Súd sa v prvom rade považuje za potrebné vyjadriť k námietke žalovaného týkajúcej sa platnosti výdavkového pokladničného dokladu (č.l. 22) a upozorniť na tú skutočnosť, že žalobca napadol odporovateľný právny úkon spočívajúci vo vyplatení finančných prostriedkov v sume 20.029,92 eur dňa 21.02.2011 a nie výdavkový pokladničný doklad. Predmetný výdavkový pokladničný doklad bol v konaní doložený len ako listinný dôkaz o tom, že k vyplateniu týchto finančných prostriedkov v prospech žalovaného došlo. Predmetná skutočnosť, teda to, že z pokladnice úpadcu bola dňa 21.02.2011 vyplatená finančná hotovosť vo výške 20.029,92 eur sporná ani nie je a žalovaný nenamietal, že by k tejto úhrade v jeho prospech zo strany úpadcu aj reálne došlo. Okrem toho, túto skutočnosť dokladuje aj výpis z pokladničnej knihy úpadcu (č.l. 23). Súd preto konštatuje, že námietky žalovaného týkajúce sa platnosti výdavkového pokladničného dokladu sú bez relevancie k posudzovanému meritu sporu. Navyše, súd vo vzťahu k tejto argumentácii žalovaného upozorňuje, že žalovaný bol v rozhodnom čase konateľom úpadcu, ktorý konal za úpadcu a keďže sa na výdavkovom pokladničnom doklade nachádza podpis T.a U.a je úplne zrejmé, kto za spoločnosť úpadcu konal a vyplatil predmetné finančné prostriedky žalovanému. Domáhať sa v takomto prípade neplatnosti výdavkového príjmového dokladu, ak to bol práve žalovaný, ktorý vyhotovoval tento doklad a z tejto namietanej údajnej neplatnosti právneho úkonu by profitoval, je účelovým tvrdením zo strany žalovaného.

55. V prípade právneho úkonu, ktorým malo dôjsť k ukráteniu veriteľov úpadcu je potrebné skonštatovať, že takýto právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú podľa § 34 OZ. Vo vzťahu k námietke žalovaného týkajúcej sa toho, že za právny úkon nie je možné považovať faktickú činnosť, súd upozorňuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Obdo 5/2021, v zmysle ktorého za právny úkon je možné považovať aj splnenie dlhu. „Podľa právnej úpravy týkajúcej sa odporovateľnosti právnych úkonov dlžníka v konkurze (§ 57 a nasl. ZoKR), ustálenej súdnej praxe ako aj doktríny, je predmetom odporovateľnosti právny úkon dlžníka. „Odporovateľnosťou možno napadnúť len právne úkony, a nie iné konanie, ktoré dlžník urobil, ak nie je právnym úkonom.“ (Đurica, M. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 4. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2021, s. 519) „Odporovateľnosťou možno postihnúť len taký úkon, ktorý možno subsumovať pod definíciu právneho úkonu vymedzeného v § 34 OZ.“ (Dolný, J. Odporovateľnosť právnych úkonov v konkurznom práve. Bratislava : C. H. Beck, 2021, s. 104) „Právny úkon je z pohľadu konania subjektu práva právom dovoleným a vôľou podmieneným správaním (na ktoré sú viazané právne následky)“ [Ústavný súd SR, III. 196/2017]. Definíčne možno uzavrieť, že právny úkon je právom dovolený prejav vôle konajúceho zameraný na dosiahnutie určitého ekonomicko - sociálneho cieľa, s ktorým právny poriadok spája právne následky viac či menej v súlade s prejavenu vôľou. Doktrína považuje za právny úkon samotný úkon splnenia dlhu. Pri výklade § 559 OZ autori renomovaného komentára k Občianskemu zákonníku uvádzajú, že „(v) o všeobecnosti možno konštatovať, že splnenie dlhu je jednostranným právnym úkonom. Pri použití terminológie § 34 je zrejmé, že tento právny úkon (s účinkami uspokojenia veriteľa) smeruje k zániku povinnosti dlžníka plniť a jej zodpovedajúceho práva veriteľa na plnenie. ... Právna teória spravidla definuje splnenie dlhu ako právny úkon, ktorým dlžník alebo iná osoba poskytne veriteľovi alebo inej oprávnenej osobe, s úmyslom splniť dlh, predmet plnenia, ktorý zodpovedá obsahu ich vzájomného záväzkového vzťahu.“ (Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 - 880. 2. vydanie. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2019, s. 2094). Dokonca za právny úkon považuje judikatúra platbu, ktorou sa splní peňažný dlh. Platba je dôsledkom prejavu vôle subjektu právneho vzťahu splniť peňažný záväzok, preto nemožno platbu považovať za právnu skutočnosť, ale za právny úkon [rozsudok NS ČR z 31. augusta 2010, sp. zn. 23 Cdo 472/2008, tu porovnaj tiež Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. zväzok (Všeobecná časť), Veľký komentár, 3. aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex]. Splnenie dlhu (solúcia) predstavuje jednostranný právny úkon dlžníka, ktorým poskytuje veriteľovi predmet plnenia s úmyslom splniť svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzku alebo z iného občianskoprávneho vzťahu ... (Fekete, I., Feketeová, M. Plnenie niekoľkých dlhov tomu istému veriteľovi v občianskom práve. In Justičná revue, 58, 2006, č. 11, s. 1674-1682). Aj vo vzťahu k rozhodovacej praxi možno konštatovať, že judikatúra NS ČR sa ustálila na názore, že k splneniu dlhu dochádza na základe jednostranného právneho úkonu dlžníka a hoci sa výnimočne objavia i rozhodnutia, ktoré tento jednoznačný pohľad takpovediac kalia, aj v týchto prípadoch súdna prax dospela k záveru, že pre účely úpravy odporovateľnosti podľa insolvenčného zákona (tu - v podmienkach Slovenskej republiky - rozumej podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, pozn. najvyššieho súdu) je treba akékoľvek plnenie poskytované dlžníkom v prospech tretích osôb považovať za právny úkon (pozri Řeháček, Oldřich, Vrba, Milan. Plnění dluhu jako zvýhodňující právní jednání. Právní rozhledy, 2015, č.

17, s. 573-579, vrátane tam uvedených odkazov, z ktorých je o. i. zrejmé, že autori za výrazy tamjšej ustálenej judikatúry považujú napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR z 31. januára 2002 sp. zn. 25 Cdo 426/2000, z 12. mája 2005 sp. zn. 22 Cdo 748/2005, z 3. mája 2007 sp. zn. 20 Cdo 2298/2006, z 23. augusta 2011 sp. zn. 20 Cdo 2777/2010 alebo z 21. októbra 2010 sp. zn. 33 Cdo 1598/2009, vyjadrujúce sa k otázke nastolenej aj dovolaním v prejednávanej veci zhodne s rozhodnutiami tu spomínanými v ods. 56. zhora a naopak za výraz judikatúry nimi označovanej ako určitý exces práve uznesenie použité v rámci argumentácie z dovolania v prejednávanej veci - uznesenie NS ČR z 2. marca 2004 sp. zn. 30 Cdo 531/2003). K uvedenému možno podporne uviesť aj názor, podľa ktorého „(p)lnenie dlhu a prijatie tohoto plnenia, resp. poskytnutie nevyhnutnej súčinnosti, sú jednostrannými úkonmi účastníkov záväzkového vzťahu, ktorými nedochádza k vzniku dvojstranného právneho úkonu vo forme tzv. solučnej zmluvy. Ide vždy o faktické správanie sa dlžníka a veriteľa, ktoré je samo osebe relevantnou právnou skutočnosťou“ (Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedláčko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 - 880. 2. vydanie. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2019, s. 2094). Uvedené však nemožno chápať bez kontextu tohoto výkladu s dôrazom na odlíšenie od solučnej zmluvy, teda nie tak, ako to predkladá dovolateľ, že plnenie dlhu z určitého právneho (tu pracovnoprávneho) vzťahu netvorí jednostranný právny úkon, ale len úkon „faktický“. Relevantné je, že aj úkon plnenia dlhu poskytnutím určitej peňažnej čiastky veriteľovi je vo svojej podstate prejavom vôle dlžníka, čo definične zodpovedá úprave v § 34 OZ“.

56. V okolnostiach daného prípadu je potrebné vyplatenie finančných prostriedkov z pokladnice úpadcu v sume 20.029,92 eur v prospech žalovaného zo dňa 21.02.2011 považovať za prejav vôle spoločnosti úpadcu, keďže nejde len o samotné odovzdanie peňažnej sumy do dispozície žalovanému, ale tento prevod je len výsledkom, na počiatku ktorého nevyhnutne stojí určitá vôľa transformovaná do pokynu na vyplatenie, resp. vyplatenia dotknutej sumy, a to vrátenie vkladu (č.l. 22-23). Samotný žalovaný, resp. jeho právny zástupca v rámci pojednávania uvádzal, že v rozhodnom období dotoval pokladnicu (k absencii úmyslu ukrátiť veriteľov), čo okrem iného deklaruje aj pokladničná kniha (dotácia vo výške 38.000 eur dňa 14.02.2011), následne však z predmetných finančných prostriedkov došlo dňa 21.02.2011 k vráteniu v sume 20.029,92 eur. Skutočnosť, že nešlo len o samotný výber z pokladnicu na úhradu napr. iných záväzkov úpadcu svedčí aj poznámka v samotnej pokladnici a výdavkovom pokladničnom doklade - že išlo o vrátenie vkladu a teda splnenie dlhu zo strany spoločnosti voči žalovanému. V tejto súvislosti súd uvádza, že samotný úkon nie je možné považovať za vrátenie vkladu spoločníkovi, keďže žalovaný už dávno pred týmto vrátením vkladu ukončil činnosť spoločníka v predmetnej spoločnosti, čo deklaruje aj rozdiel v označení splnenia dlhu voči spoločníkovi, ktorý bol vykonaný pred týmto úkonom a vrátením vkladu po dotácie pokladnice.

57. Vzhľadom na platnosť predmetného úkonu, súd pristúpil k preskúmvaniu odporovateľných právnych úkonov, v zmysle ďalšieho všeobecného predpokladu odporovateľnosti. Súd v rámci preskúmvania naplnenia podmienok podľa § 57 ods. 4 ZoKR konštatuje, že správca úpadcu je povinný preukázať splnenie týchto podmienok bez ohľadu na to, že správca odporuje právnemu úkonu urobenému v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, nakoľko v tomto prípade sa v zmysle § 59 ods. 3 ZoKR, § 60 ods. 2 ZoKR predpokladá úpadok dlžníka v čase urobenia právneho úkonu, pokiaľ sa nepreukáže opak; v žiadnom z uvedených prípadov sa však nepredpokladá ukrátenie ako základný predpoklad odporovateľnosti podľa § 57 ods. 4 ZoKR, ktoré je v každom prípade povinný tvrdiť a preukazovať v konaní žalobca. Z § 57 ods. 4 ZoKR pritom vyplýva, že správca je oprávnený podať odporovaciu žalobu za splnenia podmienok, ktoré je zároveň povinný v konaní o uplatnenom odporovacom práve aj preukázať v čase, keď dlžník urobil napadnutý právny úkon, resp. kedy tento právny úkon nadobudol účinnosť, ukrátil ktorúkoľvek, čo aj len jednu riadne prihlásenú pohľadávku veriteľa, ktorá existovala v čase, t. j. vznikla, nemusela však byť splatná, keď bol právny úkon dlžníka urobený, resp. keď nadobudol účinnosť.

58. Zároveň platí, že pokiaľ si veritelia, ktorí mali pohľadávky v čase uskutočnenia odporovaného právneho úkonu, tieto pohľadávky v konkurze riadne neprihlásili, nemá správca aktívnu vecnú legitímáciu, nakoľko správca v konaní o odporovacej žalobe má len tú vecnú legitímáciu, ktorá na neho prechádza z veriteľa prihlásenej pohľadávky. Súd vo vzťahu k námietkam žalovaného, že žalobca ako správca úpadcu nemal prihliadať na „niektoré“ prihlášky veriteľov, ktoré obsahovali nesprávny názov úpadcu, súd upozorňuje na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 23.03.2022, sp. zn. IV ÚS 145/2022, v zmysle ktorého „Zákon o konkurze a reštrukturalizácii rozlišuje dve prieskumné konania vo vzťahu k prihlasovaným pohľadávkam. Osobitné určovacie konanie (§ 30 ods. 1 ZoKR), v ktorom sa

posudzuje formálna stránka prihlášky, a incidenčné konanie, v ktorom sa posudzuje materiálna stránka pohľadávky, t. j. oprávnenosť pohľadávky podľa hmotného práva (§ 32 ZoKR). Pri zapisovaní pohľadávok do zoznamu pohľadávok správca a za istých okolností aj súd (pozn. konkurzný súd v rámci konkurzného konania) vykonávajú kontrolu úplnosti prihlášok z hľadiska dodržania formálnych predpokladov, pričom závažné pochybenia zo strany veriteľa môžu mať za následok neprihliadanie na prihlášku (osobitné určovacie konanie). Po zapísaní pohľadávok do zoznamu pohľadávok je správca povinný zhodnotiť každú prihlásenú pohľadávku spôsobom uvedeným v ZoKR, pričom následkom negatívneho posúdenia je popretie tejto pohľadávky (v takom prípade je veriteľ oprávnený iniciovať incidenčné konanie, v ktorom súd preskúma materiálne aspekty pohľadávky). V osobitnom určovacom konaní sa má teda určiť, či veriteľ bude účastníkom konania, resp. či je jeho prihláška právne perfektná. Rozhodovacia právomoc konkurzného súdu sa týka formálnoprocovej stránky, konkurzný súd neskúma materiálnu existenciu pohľadávky, jej skutočnú výšku či vymáhateľnosť, čo môže byť predmetom sporu výlučne v incidenčnom konaní. Nedostatky prihlášky tohto charakteru nemožno konvalidovať v incidenčnom konaní. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, otázka formálnej stránky prihlášky sa rieši v osobitnom určovacom konaní pred konkurzným súdom a nie v incidenčnom konaní o neúčinnosť odporovateľných právnych úkonov, a to po posúdení o nedostatku prihlášok správcem úpadcu, čo sa v danom prípade nestalo a predmetná námietka žalovaného nie je ani k meritu veci relevantná. Na danom mieste považuje súd za potrebné podotknúť, že žalovaný v súvislosti s predmetnou námietkou neuplatnil ani účinné skutkové tvrdenia, keď neuviedol, ktoré konkrétne prihlášky neboli po formálnej stránke správne vyplnené veriteľmi. Nad rámec uvedeného, súd považuje za potrebné zdôrazniť, že len v dôsledku závažných pochybení zo strany veriteľa pri prihlasovaní pohľadávok prihláškou môžu mať za následok neprihliadanie na prihlášku, pričom nesprávne vyplnenie obchodného názvu úpadcu, ak je zrejme z iných údajov (IČO), o akú spoločnosť sa jedná, nepovažuje súd za závažné pochybenie.

59. V rámci rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k uplatnenému nároku, žalobca musí preukázať tú skutočnosť, že v dôsledku vyplatenia finančných prostriedkov z pokladnice úpadcu v prospech žalovaného došlo k takému zmenšeniu majetku úpadcu, že pohľadávky iných veriteľov, ktoré existovali v čase účinnosti odporovaných právnych úkonov, a ktoré boli zároveň prihlásené v konkurze na majetok úpadcu, nemohli byť z majetku úpadcu v uvedenom čase uspokojené. Otázku ukrátenia veriteľov podľa § 57 ods. 4 ZoKR je potrebné ju posudzovať vo väzbe na konkrétne majetkové pomery úpadcu v čase uskutočnenia, resp. odporovateľného právneho úkonu. V tomto smere je potrebné skúmať stav majetku úpadcu v čase účinnosti odporovaného právneho úkonu, a následne po uskutočnení odporovaného právneho úkonu z hľadiska ich dopadu na majetkové pomery úpadcu v čase jeho uskutočnenia a na možnosť uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu, ktoré existovali v čase uskutočnenia tohto právneho úkonu, a ktoré zároveň boli prihlásené v konkurze na majetok úpadcu. Správca musí uviesť a preukázať hodnotu majetku úpadcu - dlžníka pred účinnosťou sporného právneho úkonu a pohľadávky veriteľov, ktorí by sa mohli z tohto majetku dlžníka uspokojiť a že majetok dlžníka po účinnosti odporovaného právneho úkonu už nestačil na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov v dôsledku účinnosti odporovaného právneho úkonu, resp. že sa znížila miera uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka. Veriteľ musí mať pohľadávku proti dlžníkovi v čase vykonania právneho úkonu dlžníka, resp. v momente, keď právny úkon nadobudne účinnosť. Všeobecne je možné odporovať iba tomu právnomu úkonu, ktorý ukrátil niektorého z veriteľov. Ide o základný predpoklad odporovateľnosti. Konkrétny právny úkon dlžníka - úpadcu spôsobí ukrátenie uspokojenia prihlásených pohľadávok veriteľa v zásade vtedy, keď sa právnym úkonom dlžníka - úpadcu zmenší jeho majetok v takej miere, že prihlásené pohľadávky veriteľov v rámci konkurzného konania nebudú môcť byť uspokojené buď vôbec alebo len čiastočne. Predpokladom odporovateľnosti je objektívny ekonomický dôsledok vykonaného právneho úkonu. To, či právnymi úkonmi došlo k ukráteniu veriteľa, resp. veriteľov, je vždy vecou zisťovania, dokazovania v každom konaní. Aj keď právnym úkonom dôjde len k zmenšeniu majetku dlžníka - úpadcu, nie je možné domáhať sa úspešne odporovateľnosti, ak majetok dlžníka, ktorý mu zostal, postačuje na uspokojenie prihlásenej pohľadávky veriteľa (bližšie pozri aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.04.2021, sp. zn. 2 Obdo 31/2020, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.05.2022, sp. zn. 5 Obdo 8/2021).

60. Žalobca v konaní predložil zoznam pohľadávok do konkurzu prihlásenými 19 veriteľmi s celkovou prihlásenou sumou pohľadávok 134.731,76 eur, z toho uznanou sumou pohľadávok 123.483,83 eur. Žalovaný namietal nepreukázanie konečného zoznamu pohľadávok, z ktorého by vyplývala výška zistených a uznaných pohľadávok v čase napadnutého právneho úkonu, v tomto smere žalovaný namietal predloženú tabuľku žalobcu označenú ako konečný zoznam pohľadávok (č.l.68), a to na pojednávaní dňa 13.02.2024, po vyjadrení žalobcu doručeného súdu dňa 13.12.2023. Na danom mieste

však súd upozorňuje, že predmetný zoznam bol ako konečný zoznam pohľadávok označený a priložený zo strany žalobcu už v žalobe (č.l. 3), pričom žalobca v tomto smere odkázal aj na konkurzný spis úpadcu sp. zn. B1-3 K 36/2011 (predtým len 3K/36/2011). Tunajší súd už na pojednávaní dňa 28.11.2023 upozornil, že na ďalšie vyjadrenia a listinné dôkazy prihliadať nebude, pričom žalovaný mal možnosť sa vyjadrovať k vyjadreniu žalobcu až do nariadeného termínu pojednávania. Vzhľadom na to, že žalovaný predmetnú námietku uplatnil až na pojednávaní dňa 13.02.2024, pričom dovtedy nemal pochybnosť o tom, že v prípade danej listiny sa jedná o konečný zoznam pohľadávok, tak ako bol označený v žalobe a nielen o „neidentifikovateľnú tabuľku“ predloženú žalobcom, ktorý je mimochodom správcom úpadcu, súd považoval túto námietku za účelovú. Súd v tomto smere nemal pochybnosť, že sa jedná o konečný zoznam pohľadávok, ktoré boli prihlásené v konkurznom konaní úpadcu, zároveň aj uznané a zistené správcom, čo vyplýva okrem iného aj zo samotných prihlášok veriteľov, ktoré korešpondujú s uvedeným zoznamom, a to nielen v poradí, ale najmä s údajom uvedenej na prihláškach týkajúci sa konečne zistenej sumy pohľadávok. Vzhľadom na uvedené súd považuje predmetnú námietku zo strany žalovaného za irelevantnú.

61. Súd na základe vykonaného dokazovania prihláškami a podkladmi priloženými k týmto prihláškam zistil, že v čase vykonaného odporovateľného právneho úkonu, teda dňa 21.02.2011 existovali pohľadávky, ktoré boli následne aj zistené a uznané v konkurznom konaní prihlásených veriteľov. Veriteľ úpadcu, INCON, spol. s r.o., pod poradovým č. 8, so vznikom pohľadávky na základe zmluvy o dielo zo dňa 01.12.2009, s dodaním dňa 08.02.2010, splatná dňa 25.03.2010 vo výške 7.164,73 eur, z toho istina v sume 4.747,33 eur a úrok z omeškania 2.417,40 eur (v tejto sume aj uznaná, správca neuznal pohľadávku tohoto veriteľa pod č. 14, 15), je možné konštatovať, že pohľadávka prihláseného veriteľa v sume istiny 4.747,33 eur ku dňu napadnutého právneho úkonu existovala (a bola aj splatnou). Súd v tomto smere pre absenciu skutkových tvrdení zo strany žalobcu nezohľadňoval sumu úrokov z omeškania, keďže žalobca neuviedol, aká suma z úroku z omeškania je zahrnutá v predmetnej sume ku dňu napadnutého právneho úkonu a súd nebude v tomto smere dotvárať sumu existujúcej pohľadávky aj z úrokov z omeškania ku dňu napadnutého právneho úkonu (a vypočítavať namiesto žalobcu tento úrok z omeškania) s ohľadom na absentujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa napr. aj výšky sadzby samotného úroku. Veriteľ úpadcu, N.. Y. R. EL-MONT, pod poradovým č.9, so vznikom pohľadávky na základe zmluvy o dodávkach zo dňa 01.10.2010, s faktúrou splatnou dňa 14.02.2011 vo výške 3.776,48 eur, z toho istina v sume 2.526,91 eur a úrok z omeškania 1.249,57 eur (neuznal správca mimozmluvné sankcie, ak nárok na ne vznikol po vyhlásení konkurzu), v sume 2.761,91 eur uznaná, je možné konštatovať, že pohľadávka prihláseného veriteľa v sume istiny 2.526,91 eur ku dňu napadnutého právneho úkonu existovala (a bola aj splatnou). Súd v tomto smere pre absenciu skutkových tvrdení zo strany žalobcu nezohľadňoval sumu úrokov z omeškania, keďže žalobca neuviedol, aká suma z úroku z omeškania je zahrnutá v predmetnej sume ku dňu napadnutého právneho úkonu a súd nebude v tomto smere dotvárať sumu existujúcej pohľadávky aj z úrokov z omeškania ku dňu napadnutého právneho úkonu (a vypočítavať namiesto žalobcu tento úrok z omeškania) s ohľadom na absentujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa napr. aj výšky sadzby samotného úroku. Veriteľ úpadcu, BUČO, s.r.o. pod poradovým č. 1, so vznikom pohľadávky na základe zmluvy o predaji tovaru zo dňa 14.12.2010, s faktúrou splatnou dňa 21.12.2010 vo výške 1.230,61 eur (bez úrokov z omeškania), zmluvy o predaji tovaru zo dňa 22.12.2010, s faktúrou splatnou dňa 05.01.2011 vo výške 682,23 eur (bez úrokov z omeškania), zmluvy o predaji tovaru zo dňa 18.01.2010, s faktúrou splatnou dňa 25.01.2011 vo výške 557,96 eur (bez úrokov z omeškania), zmluvy o predaji tovaru zo dňa 27.01.2011, s faktúrou splatnou dňa 10.02.2011 vo výške 17,81 eur (bez úrokov z omeškania), v celkovej sume 2.488,61 eur uznaná, je možné konštatovať, že pohľadávka prihláseného veriteľa v sume istiny 2.488,61 eur ku dňu napadnutého právneho úkonu existovala (a bola aj splatnou). Veriteľ úpadcu, MJM TRANS, s.r.o., pod poradovým č. 13, so vznikom pohľadávky na základe zmluvy o dielo, s faktúrou splatnou dňa 14.07.2010 vo výške 810,52 eur (bez úrokov z omeškania), s faktúrou splatnou dňa 13.08.2010 vo výške 246,94 eur (bez úrokov z omeškania), s faktúrou splatnou dňa 14.07.2010 vo výške 269,32 eur (bez úrokov z omeškania), v celkovej sume 1.326,78 eur uznaná, je možné konštatovať, že pohľadávka prihláseného veriteľa v sume istiny 1.326,78 eur ku dňu napadnutého právneho úkonu existovala (a bola aj splatnou). Veriteľa úpadcu, Technopoint Sanitrends, spol. s r.o., pod poradovým č. 20, so vznikom pohľadávky na základe rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 12.10.2010, s faktúrou splatnou dňa 25.10.2010 vo výške 550,84 eur (bez úrokov z omeškania). Veriteľ si prihlásil do konkurzu okrem iného aj trovy rozhodcovského konania a úroky z omeškania priznané rozhodcovským rozsudkom priznaným rozhodcovským súdom, ktorý nadobudol účinnosť dňa 05.07.2011, avšak vzhľadom na absenciu skutkových tvrdení zo strany žalobcu, je možné napriek uznanej sume v konkurze vo výške 725,76 eur, zohľadniť v danom súdnom konaní

existenciu pohľadávky veriteľa v istine, ktorá existovala ku dňu napadnutého právneho úkonu vo výške 550,84 eur. Veriteľ úpadcu, ECLISSE Slovakia, s.r.o., pod poradovým č.5, so vznikom pohľadávky na základe zmluvy o dodávkach, s faktúrou splatnou dňa 30.06.2010 vo výške 308,54 eur, z toho istina v sume 280,84 eur a úrok z omeškania 27,70 eur, v sume 308,54 eur uznaná, je možné konštatovať, že pohľadávka prihláseného veriteľa v sume istiny 280,84 eur ku dňu napadnutého právneho úkonu existovala (a bola aj splatnou). Súd v tomto smere pre absenciu skutkových tvrdení zo strany žalobcu nezohľadňoval sumu úrokov z omeškania, keďže žalobca neuviedol, aká suma z úroku z omeškania je zahrnutá v predmetnej sume ku dňu napadnutého právneho úkonu a súd nebude v tomto smere dotvárať sumu existujúcej pohľadávky aj z úrokov z omeškania ku dňu napadnutého právneho úkonu (a vypočítavať namiesto žalobcu tento úrok z omeškania) s ohľadom na absentujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa napr. aj výšky sadzby samotného úroku. Veriteľ úpadcu, PRYZMAT Slovakia, s.r.o., pod poradovým č. 14, so vznikom pohľadávky na základe dodávky tovaru dňa 30.11.2010, s faktúrou splatnou dňa 07.12.2010 vo výške 276,59 eur, z toho istina v sume 208,85 eur a úrok z omeškania 13,08 eur, v sume 276,59 eur uznaná, je možné konštatovať, že pohľadávka prihláseného veriteľa v sume istiny 208,85 eur ku dňu napadnutého právneho úkonu existovala (a bola aj splatnou). Súd v tomto smere pre absenciu skutkových tvrdení zo strany žalobcu nezohľadňoval sumu úrokov z omeškania, keďže žalobca neuviedol, aká suma z úroku z omeškania je zahrnutá v predmetnej sume ku dňu napadnutého právneho úkonu a súd nebude v tomto smere dotvárať sumu existujúcej pohľadávky aj z úrokov z omeškania ku dňu napadnutého právneho úkonu (a vypočítavať namiesto žalobcu tento úrok z omeškania) s ohľadom na absentujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa napr. aj výšky sadzby samotného úroku. Súd upozorňuje, že vznik týchto pohľadávok, ani rozhodný dátum, ku ktorému predmetné pohľadávky vznikli, ich splatnosť a výška rozporovaná zo strany žalovaného nebola.

62. Súd následne na základne podrobne uvedených skutkových tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný účinne nepoprel, ako aj na podklade doložených listinných dokladov, zistil výšku jednotlivých existujúcich a splatných pohľadávok v čase napadnutého odporovateľného právneho úkonu, a to nasledovne. Veriteľ úpadcu, STAVOSPOL SK s.r.o., pod poradovým č. 19, si prihlásil 15 pohľadávok v celkovej výške 45.874,78 eur, pričom prihláškami 1-12 v úhrnnej výške 36.306,79 eur (ktorá zároveň predstavuje priznanú istinu na základe rozhodcovského nálezu zo dňa 09.05.2011) si prihlásil neuhradené kúpne ceny tovaru dodaného na základe kúpnej zmluvy zo dňa 07.02.2010, ktoré boli splatné v rozmedzí od 30.08.2010 do 17.02.2011 (t.j. v období pred vykonaním právneho úkonu), prihláška č. 13 vo výške 1.553,53 eur predstavuje úrok z omeškania ku dňu 16.02.2011 (t. j. v období pred vykonaním právneho úkonu), prihláška č. 14 vo výške 4.193,62 eur predstavuje úrok z omeškania za obdobie od 17.02.2011 do 11.08.2011 a prihláška č. 15 vo výške 3.820,84 eur predstavuje náklady z uplatnenia. Správca úpadcu uznal v konkurze celkovú sumu 45.874,78 eur, avšak vo vyjadrení doručenom dňa 13.12.2023 žalobca v tomto smere sám uviedol, že suma vo výške minimálne 37.860,32 eur predstavuje záväzky voči tomuto veriteľovi existujúce a splatné pred vykonaním napadnutého právneho úkonu. Vo vzťahu k zvyšnej časti je zrejmé, že ide o pohľadávku, ktorá sa nevzťahuje k času vykonania napadnutého odporovateľného právneho úkonu, a preto súd zohľadnil len sumu vo výške 37.860,32 eur, ktorá predstavuje istinu pohľadávky a úrok z omeškania vypočítaný ku dňu napadnutého odporovateľného právneho úkonu (č.l. 342-378). Veriteľ úpadcu, INGSTEELSTAV, spol. s.r.o., pod poradovým číslom 10, si prihlásil prihlášku v celkovej výške 30.882,72 eur vyplývajúcu z faktúr č. 2010029, splatná dňa 30.06.2010 a č. 2010040, splatná dňa 30.07.2010. Istina predstavuje sumu 25.321,11 eur, úrok z omeškania je vo výške 2.487,78 eur, z čoho úrok z omeškania do dňa 21.02.2011 - deň vykonania napadnutého právneho úkonu predstavuje výšku 1.332,72 eur a náklady z uplatnenia vo výške 3.073,83 eur. Správca úpadcu uznal v konkurze celkovú sumu 30.882,72 eur, avšak vo vyjadrení doručenom dňa 13.12.2023 žalobca v tomto smere sám uviedol, že suma vo výške minimálne 26.653,83 eur predstavuje záväzky voči tomuto veriteľovi existujúce a splatné pred vykonaním napadnutého právneho úkonu. Vo vzťahu k zvyšnej časti je zrejmé, že ide o pohľadávku, ktorá sa nevzťahuje k času vykonania napadnutého odporovateľného právneho úkonu, a preto súd zohľadnil len sumu vo výške 26.653,83 eur, ktorá predstavuje istinu pohľadávky a úrok z omeškania vypočítaný ku dňu napadnutého odporovateľného právneho úkonu (č.l. 312-315). Veriteľ úpadcu, STAVMAT IN, spol. s.r.o., pod poradovým číslom 18, si prihlásil pohľadávku v celkovej výške 16.419,95 eur, vyplývajúcu z faktúr č. FV27 - 1000/2009, splatná dňa 20.01.2010 a č. FV - 1003/2009, splatná dňa 29.01.2010 v celkovej výške oboch faktúr 18.425,27 eur. Neuhradená istina (prihlásená) predstavuje sumu 12.522,73 eur, úrok z omeškania je vo výške 1.936,80 eur, z čoho úrok z omeškania do dňa 21.02.2011 - deň vykonania napadnutého právneho úkonu predstavuje výšku 1.568,58 eur a náklady z uplatnenia vo výške 1.960,42 eur. Správca úpadcu uznal v konkurze celkovú sumu 16.419,95 eur, avšak vo vyjadrení doručenom dňa 13.12.2023 žalobca v

tomto smere sám uviedol, že suma vo výške minimálne 14.091,30 eur predstavuje záväzky voči tomuto veriteľovi existujúce a splatné pred vykonaním napadnutého právneho úkonu. Vo vzťahu k zvyšnej časti je zrejmé, že ide o pohľadávku, ktorá sa nevzťahuje k času vykonania napadnutého odporovateľného právneho úkonu, a preto súd zohľadnil len sumu vo výške 14.091,30 eur, ktorá predstavuje istinu pohľadávky a úrok z omeškania vypočítaný ku dňu napadnutého odporovateľného právneho úkonu (č.l. 339-341). Veriteľ úpadcu, DOKA Slovakia Debniaca technika s.r.o., pod poradovým číslom 2, si prihlásil prihlášku v celkovej výške 5.816,34 eur vyplývajúcu z faktúr č. 545164399 vo výške 820,04 eur so splatnosťou 20.10.2010, 545165090 vo výške 1.698,21 eur so splatnosťou 20.11.2010, 545165709 vo výške 1.841,06 eur so splatnosťou 20.12.2010, 545166132 vo výške 92,40 eur so splatnosťou 18.01.2011, 545166231 vo výške 546,35 eur so splatnosťou 20.01.2011, 545166621 vo výške 163,22 eur so splatnosťou 20.02.2011 a 545166947 vo výške 3,68 eur so splatnosťou 14.03.2011. Správca úpadcu v konkurze neuznal celý prihlásený úrok z omeškania vo výške 651,38 eur, ale len úrok z omeškania vo výške 432,46 eur. Neuhradená istina do dátumu vykonania napadnutého právneho úkonu predstavuje sumu 5.161,28 eur, úrok z omeškania je prihlásený vo výške 651,38 eur a uznaný vo výške 432,46 eur. Na základe uvedeného, je možné konštatovať, že pohľadávka prihláseného veriteľa v sume istiny 5.161,28 eur ku dňu napadnutého právneho úkonu existovala (a bola aj splatnou, č.l. 261-282a). Súd v tomto smere pre absenciu skutkových tvrdení zo strany žalobcu nezohľadňoval sumu úrokov z omeškania, keďže žalobca neuviedol, aká suma z úroku z omeškania je zahrnutá v predmetnej sume ku dňu napadnutého právneho úkonu a súd nebude v tomto smere dotvárať sumu existujúcej pohľadávky aj z úrokov z omeškania ku dňu napadnutého právneho úkonu (a vypočítavať namiesto žalobcu tento úrok z omeškania) s ohľadom na absentujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa napr. aj výšky sadzby samotného úroku. Veriteľ úpadcu, DREVOSTAVBY DUCHO s.r.o., pod poradovým číslom 4, si prihlásil 3 pohľadávky v celkovej výške 3.015,86 eur z faktúr č. 001/2010 vo výške 2.000 eur so splatnosťou 01.03.2010, č. 013/2010 vo výške 220,01 eur so splatnosťou 20.09.2010, č. 014/2010 vo výške 200,02 eur so splatnosťou 22.09.2010. Žalobca vypočítal úroky z omeškania z jednotlivých prihlášok do okamihu vykonania napadnutého právneho úkonu vo výške 172,60 eur + 11,60 eur + 10,49 eur t. j. vo výške 194,68 eur. Správca úpadcu uznal v konkurze celkovú sumu 3.015,86 eur, avšak vo vyjadrení doručenom dňa 13.12.2023 žalobca v tomto smere sám uviedol, že suma vo výške minimálne 2.594,71 eur predstavuje záväzky voči tomuto veriteľovi existujúce a splatné pred vykonaním napadnutého právneho úkonu s ohľadom práve na vypočítaný úrok z omeškania do dňa napadnutého odporovateľného právneho úkonu. Vo vzťahu k zvyšnej časti je zrejmé, že ide o pohľadávku, ktorá sa nevzťahuje k času vykonania napadnutého odporovateľného právneho úkonu, a preto súd zohľadnil len sumu vo výške 2.594,71 eur, ktorá predstavuje istinu pohľadávky a úrok z omeškania vypočítaný ku dňu napadnutého odporovateľného právneho úkonu (č.l. 286-298). Veriteľ úpadcu, JŠ servis, s.r.o., pod poradovým číslom 12, si prihlásil 5 pohľadávok v celkovej výške 2.558,35 eur z faktúr č. 201051265 vo výške 1673,97 eur so splatnosťou 02.08.2010, č. 201051588 vo výške 138,46 eur so splatnosťou 19.08.2010, č. 201051589 vo výške 344,15 eur so splatnosťou 16.09.2010, č. 201051782 vo výške 153,93 eur so splatnosťou 11.10.2010, č. 201051783 vo výške 35,70 eur so splatnosťou 11.10.2010. Žalobca vypočítal úroky z omeškania z jednotlivých prihlášok do okamihu vykonania napadnutého právneho úkonu vo výške 82,55 eur + 6,10 eur + 14,05 eur + 5,85 eur + 1,30 eur t. j. vo výške 109,85 eur. Správca úpadcu uznal v konkurze celkovú sumu 2.558,35 eur, avšak vo vyjadrení doručenom dňa 13.12.2023 žalobca v tomto smere sám uviedol, že suma vo výške minimálne 2.456,06 eur predstavuje záväzky voči tomuto veriteľovi existujúce a splatné pred vykonaním napadnutého právneho úkonu. Vo vzťahu k zvyšnej časti je zrejmé, že ide o pohľadávku, ktorá sa nevzťahuje k času vykonania napadnutého odporovateľného právneho úkonu, a preto súd zohľadnil len sumu vo výške 2.456,06 eur, ktorá predstavuje istinu pohľadávky a úrok z omeškania vypočítaný ku dňu napadnutého odporovateľného právneho úkonu (č.l. 321-338). Veriteľ úpadcu, Holcim (Slovensko) a.s., pod poradovým číslom 7, si prihlásil prihlášku v celkovej výške 2.538,65 eur vyplývajúcu z faktúr č. 2240321972 v neuhradenej výške 1.502,89 eur, splatná dňa 15.12.2010 a č. 2240322593 v neuhradenej výške 761,74 eur, splatná dňa 19.12.2010 v celkovej neuhradenej výške oboch faktúr 2.264,63 eur. Úrok z omeškania je vo výške 274,02 eur, z čoho úrok z omeškania do dňa 21.02.2011 - deň vykonania napadnutého právneho úkonu predstavuje výšku 54,80 eur. Správca úpadcu uznal v konkurze celkovú sumu 2.538,65 eur, avšak vo vyjadrení doručenom dňa 13.12.2023 žalobca v tomto smere sám uviedol, že suma vo výške minimálne 2.319,43 eur predstavuje záväzky voči tomuto veriteľovi existujúce a splatné pred vykonaním napadnutého právneho úkonu. Vo vzťahu k zvyšnej časti je zrejmé, že ide o pohľadávku, ktorá sa nevzťahuje k času vykonania napadnutého odporovateľného právneho úkonu, a preto súd zohľadnil len sumu vo výške 2.319,43 eur, ktorá predstavuje istinu pohľadávky a úrok z omeškania vypočítaný ku dňu napadnutého odporovateľného právneho úkonu (č.l. 298-311). Veriteľ

úpadcu, DÔVERA zdravotná poisťovňa a.s., prihlásený pod poradovým číslom 3, si prihlásil prihlášku v celkovej výške 311,18 eur vyplývajúcu z neuhradených preddavkov na zdravotné poistenie za obdobie 01.07.2010 - 31.07.2010 (t.j. obdobie pred napadnutým právnym úkonom). Úrok z omeškania je vo výške 7,52 eur, z čoho úrok z omeškania do dňa 21.02.2011, deň vykonania napadnutého právneho úkonu, predstavuje výšku 3,75 eur. Správca úpadcu uznal v konkurze celkovú sumu 311,18 eur, z toho suma istiny vo výške 303,66 eur. Súd vzhľadom na výšku vypočítaného úroku z omeškania konštatuje, že 307,41 eur predstavuje záväzky voči tomuto veriteľovi existujúce a splatné pred vykonaním napadnutého právneho úkonu. Vo vzťahu k zvyšnej časti je zrejmé, že ide o pohľadávku, ktorá sa nevzťahuje k času vykonania napadnutého odporovateľného právneho úkonu, a preto súd zohľadnil len sumu vo výške 307,41 eur, ktorá predstavuje istinu pohľadávky a úrok z omeškania vypočítaný ku dňu napadnutého odporovateľného právneho úkonu (č.l. 298-311). Súd upozorňuje, že vznik týchto pohľadávok, ani rozhodný dátum, ku ktorému predmetné pohľadávky vznikli, ich splatnosť a výška rozporovaná zo strany žalovaného nebola. Rovnako tak nebola zo strany žalovaného vypočítaná výška úrokov zo splatnej pohľadávky odo dňa ich splatnosti do dňa napadnutého právneho úkonu.

63. Keďže žalobca pre účely posúdenia existencie a splatnosti jednotlivých pohľadávok nebral v úvahu pohľadávky veriteľov, a to Slovenská republika - Krajský súd v Bratislave a Slovenská republika - Daňový úrad Bratislava I, súd neprihliadal na tieto pohľadávky v rámci zisťovania výšky pohľadávok prihlásených a zistených veriteľov. Správca úpadcu neuznal pohľadávky veriteľa L.-PAVIÁN ZÁHRADNÍK a REDOSTAV s.r.o..

64. Z vyššie uvedeného teda jednoznačne (po sčítaní pohľadávok vyššie popísaných veriteľoch ich pohľadávok vo výške v rozhodnom čase) vyplýva, že v čase vykonania napadnutého právneho úkonu existovali pohľadávky 15 prihlásených a zistených veriteľov v celkovej a správcom uznanej výške 103.574,50 eur (4.747,33 eur + 2.526,91 eur + 2.488,61 eur + 1.326,78 eur + 550,84 eur + 280,84 eur + 208,85 eur + 37.860,32 eur + 26.653,83 eur + 14.091,30 eur + 5.161,28 eur + 2.594,71 eur + 2.456,06 + 2.319,43 eur + 307,41 eur).

65. Súd preto skúmal s ohľadom na splnenie podmienok podľa § 57 ods. 4 ZoKR, či práve v dôsledku vyplatenia peňažných prostriedkov vo výške 20.029,92 eur, došlo k takému zmenšeniu majetku úpadcu, že pohľadávky veriteľov, a to s ohľadom na právny rozbor uvedený vyššie konkrétne - 15 veritelia s celkovou sumou pohľadávok 103.574,50 eur (ktorí sú zároveň zistenými a prihlásenými veriteľmi), boli ukrátení práve v dôsledku tohto úkonu. Stav majetku úpadcu k dátumu odporovateľného právneho úkonu súd zisťoval z podrobných súvah úpadcu, z výkazov ziskov a strát úpadcu, daňových priznaní, pokladničnej knihy a ďalších popísaných listinných dôkazov. Zo súvahy úpadcu za rok 2010 vyplýva, že celková výška majetku ku koncu roka 2010 bola vo výške 45.083 eur, tvorená neobežným majetkom vo výške 12.860 eur (dlhodobý hmotný majetok) a obežným majetkom vo výške 44.988 eur, tvorený krátkodobými pohľadávkami vo výške 43.496 eur (riadok č. 047 súvahy) a peniazmi vo výške 1.492 eur (riadok č. 055 súvahy) a pohľadávkami z obchodného styku vo výške 5.486 eur. Zo súvahy úpadcu za obdobie 01/2011 - 03/2011 vyplýva, že celková výška majetku ku dňu 31.03.2011 bola vo výške 2.483 eur tvorená krátkodobými pohľadávkami vo výške 2.490 eur (riadok č. 046 súvahy) a zostatku bankového účtu v zápornej výške 7 eur (riadok č. 055 súvahy). Z výkazov ziskov a strát úpadcu za obdobie 01/2011 - 03/2011 vyplýva, že odo dňa 01.01.2011 do dňa 31.03.2011 (t. j. v období vykonania napadnutého právneho úkonu) úpadca nedosahoval žiaden zisk, tržby a výnosy z hospodárskej činnosti. V tomto období, teda do 21.02.2011 nenadobudol žiaden iný, resp. nový majetok, ako je deklarované v súvahe za rok 2010, čo zároveň potvrdzuje aj daňové priznanie za obdobie od 01.01.2011 do 18.08.2011, ktoré o. i. uvádza výsledok hospodárenia pred zdanením v zápornej výške 3.195,76 eur. Na danom mieste súd pripomína, že položku pohľadávok z obchodného styku v súvahe za rok 2010 (položka č. 048) je tvorená práve pohľadávkami, ktoré boli následne v priebehu roka uhradené, avšak do napadnutého právneho úkonu od X.XXX v sume 5.115 eur dňa 03.01.2011, čo potvrdzuje okrem knihy pohľadávok aj vysvetlenie žalovaného k dodanej knihe pohľadávok. Uvedené de facto znamená, že do dňa napadnutého právneho úkonu je treba hodnotu majetku úpadcu vo výške 45.083 eur (položka 001 súvahy za rok 2010) znížiť o uhradenú sumu vo výške 5.115 eur evidovanú v položke pohľadávok (položka č. 048), čo znamená, že hodnota majetku úpadcu bola vo výške 39.968 eur. Predmetná suma uhradená na účet úpadcu bola vybratá vo výške 5.110 eur, pričom z listinných dôkazov, a to výpisu z účtu za mesiac január 2011 a následne z vysvetlenia žalovaného ako mimoriadnej účtovnej závierky vyplýva, že stav na finančných účtoch bol k 01.02.2011 vo výške 8,66 eur a k 31.03.2011 vo výške 7,30 eur. Zatiaľ čo došlo k výberu sumy 5.110 eur po zapltení pohľadávky úpadcu voči XX.XX.XXXX P., predmetná suma bola

v rovnaký deň vložená do pokladnice úpadcu. Z pokladničnej knihy vyplýva, že v období od 03.01.2011 do 20.02.2011 bola celkovo vložená suma 43.110 eur a vybratá suma 20.375,82 eur, teda hodnota majetku v pokladnici deň pred napadnutým odporovateľným právnym úkonom bola vo výške 22.734,18 eur. Keďže úpadca v rozhodnom čase nedosahoval žiadne výnosy, tržby a zisk, pričom ako vyplýva zo súvahy majetku za obdobie do 31.03.2011 je zrejmé, že žiadny ďalší majetok úpadca nenadobudol v rozhodnom období (samotný žalovaný konštatoval vo vysvetlení-č.l.386, že úpadca neevviduje žiadne odberateľské pohľadávky), je možné konštatovať, že hodnota majetku úpadcu deň pred napadnutým právnym úkonom bola maximálne vo výške 62.710,84 eur (39.968 eur + 22.734,18 eur +8,66 eur). V deň napadnutého právneho úkonu, okrem vyplatenia finančných prostriedkov vo výške 20.029,92 eur bola z pokladnice uhradená suma 1.657,72 eur ako vrátený vklad spoločníkovi, nákup tovaru v hodnote 279 eur a výplata mzdy v sume 1.950,08 eur, z čoho vyplýva, že dňa 22.02.2011 bola celková hodnota majetku maximálne v sume 38.794,12 eur.

66. Vzhľadom na uvedené došlo odporovateľným právnym úkonom k zmene štruktúry v majetku spočívajúcom v znížení majetku o sumu 20.029,92 eur. Aj zo súvahy úpadcu k 31.12.2010 vyplýva záporná hodnota vlastného imania -519.688 eur a zo súvahy úpadcu k 31.03.2011 záporné vlastné imanie vo výške -522.799 eur a vlastné imanie a záväzky spolu v hodnote 2.483 eur. Súd musí konštatovať, že akákoľvek ďalšia zmena majetku, ktorou úpadca negatívne menil štruktúru majetku a ktorá napĺňa znaky skutkovej podstaty § 59 ZoKR alebo 60 ZoKR, predstavuje zmenšenie majetku úpadcu, ktorý má vplyv na prihlásených a zistených veriteľov v následne vyhlásenom konkurznom konaní, čím dochádza k ukráteniu týchto veriteľov. Súd neposudzuje pri skúmaní § 57 ods. 4 ZoKR predĺženie, ale schopnosť úpadcu uhradiť všetky svoje záväzky (aj podriadené) ku dňu napadnutého právneho úkonu, ktoré sa v tomto smere môžu dostať do konkurzného konania. Vzhľadom na existenciu veriteľov, ktorých výška prihlásených pohľadávok bola v sume 103.574,50 eur oproti maximálnej hodnote majetku deň pred vykonaním odporovateľného úkonu v sume 62.710,84 eur, je možné konštatovať, že tento majetok nepostačoval na úhradu zistených záväzkov úpadcu vo vzťahu k pohľadávkam veriteľom prihláseným a zisteným v konkurze. V tomto smere súd musí zohľadňovať všetky záväzky spoločnosti k rozhodnému dňu, ako aj existenciu veriteľov a ich pohľadávok. S ohľadom na vyššie uvedený právny rozbor dospel súd k záveru, že vo vzťahu k napadnutému odporovateľnému úkonu boli splnené všeobecné podmienky odporovateľnosti v zmysle § 57 ods. 4 ZoKR.

67. Žalovaný namietal, že žalobca skutkové tvrdenia vzťahujúce sa k § 57 ods. 4 ZoKR uplatnil oneskorene. Súd však uvádza, že v tomto smere podal žalobca žalobu včas, pričom základné skutkové tvrdenia vzťahujúce sa k § 57 ods. 4 ZoKR uplatnil už v podanej žalobe, a to ukrátenie veriteľov a zníženie hodnoty majetku, ktoré nebude postačovať na uspokojenie prihlásených pohľadávok v konkurze (ochrana pred únikom majetkových hodnôt, ktoré majú slúžiť na uspokojenie veriteľov v konkurze). Následne skutkové tvrdenia uplatnené vo vyjadreniach žalobcu po podaní žaloby sú spresnením a doplnením základného tvrdenia žalobcu v žalobe o tom, že všeobecný predpoklad odporovateľnosti právneho úkonu v zmysle § 57 ods. 4 ZoKR bol naplnený. Súd v prípade, ak by bola žaloba podaná za účinnosti CSP mohol uplatniť sudcovskú koncentráciu konania, pričom v tomto smere je treba poukázať na to, že v rámci procesnej ekonomie a hospodárnosti konania, súd poskytol stranám konania po pojednávaní dňa 28.11.2023 možnosť doplniť argumentáciu v lehote 15 dní, čo splnené zo strany žalobcu bolo dňa 13.12.2023.

68. Súd sa následne zaoberal skutkovými podstatami odporovateľných právnych úkonov, ktoré vymedzil žalobca, a to zvýhodňujúcim a ukracujúcim právnym úkonom podľa § 59 ZoKR a 60 ZoKR.

69. Súd skúmal splnenie podmienok odporovateľnosti zvýhodňujúceho právneho úkonu v zmysle § 59 ods. 1 ZoKR, pričom dospel k záveru, že žalobca v podanej žalobe síce v rámci právneho posúdenia uviedol aj príslušný § 59 ods. 1, 3 a 4 ZoKR, avšak týmto sa v podanej žalobe absolútne nezaoberal, neuviedol žiadne skutkové tvrdenia k predmetnému ustanoveniu (úplná absencia skutkových tvrdení žalobcu), a preto je v tomto smere naplnenie skutkovej podstaty podľa § 59 ods. 1 ZoKR uplatnené až správcom úpadcu v podaní dňa 27.07.2022, teda po uplynutí prekluzívnej lehoty na podanie žaloby podľa § 59 ods. 1 ZoKR. Vzhľadom na uvedené, je preto možné skonštatovať, že súd s ohľadom na zánik práva uplatniť žalobou osobitnú skutkovú podstatu podľa § 59 ods. 1 ZoKR, sa súd touto nezaoberal.

70. Pri odporovateľnosti podľa § 58 a § 59 ZoKR sa nevyžaduje úmysel dlžníka alebo druhej strany ukrátiť uspokojenie pohľadávok veriteľov, pre odporovateľnosť podľa ustanovenia § 60 ZoKR je podmienkou,

aby bol právny úkon uskutočnený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, pričom tento bol zo strany žalovaného rozporovaný. Zároveň zákon vyžaduje, aby bol tento úmysel druhej strane známy, čo bolo rovnako tak sporné. Existenciu úmyslu dlžníka a vedomosť druhej strany o tomto úmysle (resp. osoby, v prospech ktorej bol právny úkon uskutočnený), je povinný preukázať žalobca. Úmysel dlžníka a vedomosť druhej strany právneho úkonu o tomto úmysle zákon predpokladá v prípadoch, kedy dlžník urobil právny úkon v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom. Na danom mieste súd uvádza, že v čase odporovateľného úkonu bol žalovaný konateľom úpadcu, pričom do 20.01.2010 bol aj spoločníkom úpadcu, z čoho jednoznačne vyplýva, že ide o osobu spriaznenú podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoKR. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že podľa vyvrátiteľnej právnej domnienky upravenej v § 60 ods. 2 ZoKR je to žalovaný, ktorý znáša dôkazné bremeno ako spriaznená osoba, aby preukázala, že o úmysle dlžníka ukrátiť uspokojenie prihlásenej pohľadávky nevedela (bližšie pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26. marca 2019, sp. zn. 3Obdo/59/2018 <<https://www.judikaty.info/search?db=nssr&fCatalogNr=3Obdo%2F59%2F2018&fCatalogNrExact=1>> zverejnené pod č. R 52/2019). Žalovaný však opak úmyslu ukrátiť veriteľov úpadcu nepreukázal. Žalobca vyplatením finančných prostriedkov v hotovosti ukrátil svojich veriteľov, keď sa jeho záväzky voči ostatným veriteľom neznížili, naproti tomu došlo k zmenšeniu hodnoty majetku, ktorým by tieto záväzky uspokojoval, pričom z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že už pred vykonaným odporovateľným právnym úkonom nemal úpadca dostatok majetku na uspokojenie všetkých svojich veriteľov. Odôvodnenie žalovaného spočíva v absencii úmyslu ukrátiť veriteľa, keďže účtovná závierka bola vypracovaná až následne, teda po vykonaní tohoto odporovateľného právneho úkonu, pričom hradil aj iné záväzky, ako aj dotoval pokladnicu, neobstojí. V tejto súvislosti súd upozorňuje, že v rámci odbornej starostlivosti konateľa zahŕňa povinnosť konateľa poznať hospodársky stav danej spoločnosti a rovnako tak, aj prijať potrebné opatrenia v prípade negatívneho výsledku takéhoto hospodárenia, a to v priebehu celého fungovania danej spoločnosti, nielen po získaní účtovných výsledkov vyplývajúcich z účtovných závierok. Žalovaný ako konateľ spoločnosti má povinnosť v rámci odbornej starostlivosti byť dostatočne informovaný a oboznámený so stavom majetku spoločnosti, záväzkami a pohľadávkami spoločnosti v priebehu jej hospodárenia. Okrem toho, súd upozorňuje s ohľadom na výkaz ziskov a strát za rozhodné obdobie, teda od 01.01.2011 do 21.02.2011, že žalovanému ako konateľovi muselo byť zrejmé, že hospodárska činnosť danej spoločnosti bola úplne utlmená. Napriek uvedenému, žalovaný ako spriaznená osoba v mene úpadcu vyplatil finančné prostriedky v danej výške vo svoj prospech, a to počas úpadku spoločnosti (zo súvahy za rok 2010 je viac ako zrejmé, že spoločnosť bola v predĺžení, pričom s ohľadom na existenciu veriteľov so splatnými pohľadávkami bol úpadca aj platobne neschopný). V tomto prípade bol dlžník v čase úhrady záväzku žalovanému v úpadku, hoci táto skutočnosť ešte nebola formálne deklarovaná (na jeho majetok ešte nebol vyhlásený konkurz ani začaté konkurzné konanie), objektívne však nebol schopný hradiť priebežne svoje záväzky, ale uprednostnil jedného veriteľa na úkor ostatných. Ak by bol dlžník v tom čase už v konkurze, nemohol by v celom rozsahu uspokojiť žalovaného. V rozpore so zásadou pomerného uspokojovania veriteľov došlo k zániku pohľadávky spriazneného veriteľa, z hodnoty ktorej by inak prichádzalo do úvahy pomerné uspokojenie nezabezpečených pohľadávok veriteľov úpadcu pred možnosťou uspokojenia podriadenej pohľadávky spriazneného veriteľa (§ 95 ods. 2 ZoKR). Keďže žalovaného pohľadávka splnením zanikla, nemusel si ju prihlasovať do následne vyhláseného konkurzu, pričom popri žalovanom existovali ďalší veritelia, ktorí tak urobiť museli a ich pohľadávky vznikli a boli splatné skôr, ako vyplynulo z dokazovania, čím došlo k ich ukráteniu.

71. Súd mal v konaní za preukázanú podmienku odporovateľnosti právneho úkonu stanovenú v § 60 ods. 1, ods. 2 ZoKR, keďže právny úkon (tak ako bolo uvedené v predchádzajúcom bode) bol urobený počas úpadku dlžníka. S ohľadom na vedomosť úpadcu, ako aj spoločníka o stave týchto záväzkov spoločnosti voči veriteľom, je evidentné, že tak dlžník, ako aj žalovaný, ukrátili týchto dlžníkov so zákonom predpokladaným úmyslom, čím bola naplnená skutková podstata aj ukracujúceho právneho úkonu.

72. S ohľadom na to, že dňa 01.07.2011 bolo začaté konkurzné konanie a odporovateľný právny úkon bol vykonaný úpadcom dňa 21.02.2011 v prospech spriaznenej osoby mal súd splnenú časovú podmienku odporovateľnosti ukracujúceho právneho úkonu podľa § 60 ods. 3 ZoKR, keďže právny úkon, ktorý bol urobený počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania v prospech spriaznenej osoby.

73. S ohľadom na vyššie uvedený rozbor, preto súd konštatuje, že základné predpoklady úspešnej odporovateľnosti popísaného právneho úkonu (dňa 21.02.2011) žalobou správcu úpadcu boli splnené,

a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku. Vo vzťahu k výroku II. rozsudku, súd dopĺňa, keďže rozhodol o tom, že odporovateľný právny úkon zo dňa 21.02.2011 je voči veriteľom úpadcu v dotknutom konkurznom konaní právne neúčinný, nadväzuje na tento výrok v zmysle § 63 ZoKR rozhodnutie súdu o vydaní príslušného prospechu vo výške 20.029,92 eur do dotknutej podstaty. Aj z vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obdo 31/2020 vyplýva, že ak sú splnené podmienky odporovateľnosti právneho úkonu, „je naplnený dôvod pre vyhovieť žalobe správcu so všetkými dôsledkami s tým spojenými, vrátane povinnosti žalovanej strany vydať do konkurznej podstaty prospech získaný neúčinným právnym úkonom od úpadcu“.

74. Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

75. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

76. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

77. O nároku na náhradu trov konania žalobcu rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a contrario, keďže žalobca napriek tomu, že bol v celom rozsahu v konaní úspešný, ako správcovi úpadcu, mu žiadne trovy konania nevznikli. Súd preto vo výroku III. rozsudku v súlade so zásadou hospodárnosti a procesnej ekonómie konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán konania nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie bude predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z.-Exekučný poriadok).